

Prenumerata wynosi

w Polsce miesięcznie . . . 1 zł.
 „ kwartalnie . . . 2:50 zł.
 „ półrocznie . . . 5 zł.
 „ rocznie . . . 10 zł.
 za granicą rocznie . . . 20 zł.
 w Ameryce rocznie . . . 3 dolary
 (Nr. pojedynczy . . . 8 cent.)

Wychodzi co niedzielę.

PIAST

Tygodnik polityczny, społeczny, oświatowy, poświęcony sprawom ludu polskiego.
ORGAN STRONNICTWA LUDOWEGO.
 Naczelny redaktor: Jan Brodacki.

Konto czekowe:

P. K. O. Kraków Nr. 401.065

Ceny ogłoszeń
na stronie ostatniej.

Rękopisów nie zwraca się.

Nie podpisane do kosza.

Wychodzi co niedzielę.

Redakcja i Administracja: Kraków, Mały Rynek L. 4. — Tel. Nr 11285.

Z ołówkiem w ręku.

W Ministerstwie Rolnictwa odbył się (od 16 do 18 czerwca b. r.) „wielki sejm rolników“ zwołany przez Ministra Rolnictwa dla ustalenia zasad polityki rolnej w roku gospodarczym 1931/32.

Na pożegnanie wypowiedział premier Prystor pare życzeń w stosunku do rolnictwa.

A więc:

„Niech każdy rolnik, tak samo jak kupiec i przemysłowiec, weźmie ołówek do ręki i skrupulatnie liczy nawet jeden grosz przed dokonaniem każdego wydatku. Niech każdy rolnik, licząc skrupulatnie wydatki, pamięta o tem, że rozumna, gospodarczo-pożyteczna oszczędność jest niezbędnym warunkiem powodzenia w walce z trudnościami gospodarzami“.

Krótko mówiąc, przypomniał p. Premier uczestnikom konferencji przysłowie, którego ich uczono razem z elementarzem, że „oszczędnością i pracą ludzie się bogacą“.

Skoro p. Premier każe z ołówkiem w ręku liczyć każdy grosz przed dokonaniem każdego wydatku, jakże powinno się ścisnąć ów ołówek, gdy chodzi o wydawanie tysięcy, milionów, a nawet miliardów? Cóż bowiem pomoże najskrupulatniejsze liczenie z ołówkiem w ręku groszaków, gdy się lekką ręką, bez ołówka wyda setki tysięcy i miliony złotych?

Obywatele, zwłaszcza ci, co obywać się muszą bez butów, odzieży, mimo, że z ołówkiem w ręku wstają i kładą się spać, mają prawo zapytać: Gdzie był ów ołówek, gdy budżet z 1-go miljarda 700 milionów rozdepto na 3 miljardy, w dodatku budżet ten przekroczone raz o 560 milionów, drugi raz o 200 milionów? Gdzie był ów ołówek, gdy emerytury zwiększono z 40 na blisko 300 milionów?

Gdzie był ów ołówek, gdy nakręcano film bezwartościowy „Tajemnica skrzynki pocztowej“ kosztem stu kilkudziesięciu tysięcy zł.?

Gdy autami rządowymi wyjeżdżano do Biarritz, kupowano bukiety, papierosy reprezentacyjne, o których mówi sprawozdanie N. I. K. za 1928 r.?

Samorządy wiejskie i miejskie pobrały dochodów od ludności w latach: 1926/27: 485 milionów zł.; w 1927/28: 772 milj. zł.; w 1928/29: 1.170 milj. zł.; w 1929/30: 1.300 milj. zł.

Obciążenie ludności w ciągu 3 lat wzrosło na rzecz samorządów prawie, że trzykrotnie. Gdzie był wówczas ołówek?

Według prowizorycznych obliczeń zadłużenie związków komunalnych wynosi 500 milionów zł., to jest więcej, niż wynosiły w r. 1926... budżety samorządów.

Czy tak wygląda gospodarka z ołówkiem w ręku? Poco wspominać przeszłość choćby niedaleką, — mówmy o chwili bieżącej. Pod szumnym tytułem „Dobro Rzeczypospolitej najwyższym prawem“ donosi prasa sanacyjna o cofnięciu dodatków do pensyj urzędniczych, obliczając, że od początku „akcji oszczędnościowej“ strącono urzędnikom warszawskim 15%

dodatek drożyniany, 20% dodatek stołeczny, wstrzymano automatyczne awanse, powiększono o 2% składkę emerytalną, a o 1 do 2% podatek dochodowy, czyli łącznie zmniejszono w Warszawie pobory zgorą o 40 proc.

Pytanie:

„Gdzie był ołówek, który dopuszczał, żeby urzędnicy pobierali tak królewskie pobory, że naraz można im obciążyć aż 40 procent?“

A jeśli pobory te były skromne, wystarczające zaledwo na utrzymanie, czy odpowiada to „dobru Rzeczypospolitej“, by przez tak znaczną redukcję poborów utrudnić pracownikom państwowym egzystencję?

W kołach urzędniczych zwracają uwagę na kapitalny zbieg okoliczności.

I tak, uchwała Rady Ministrów o skasowaniu dodatków zapadła 19 czerwca. Tegoż dnia p. wiceminister spraw zagranicznych, płk. Beck, urządził dla dyplomacji i osób zaproszonych wycieczkę do Białowieży. Mówią, że kosztowała miała kilkanaście tysięcy...

Dobry „przykład“ oszczędnościowy „z góry“ podaje „Myśl Narodowa“:

1. Na wiosnę b. r. odbyło się w poselstwie polskim w Pradze śniadanie na cześć kilku literatów polskich. Ci ostatni byli wprost zdumieni wytwornością tego przyjęcia: lokaje w liberjach „dworskich“, pięć gatunków win do śniadania, nie licząc napojów innych i t. d.

2. Jeden z naszych dyplomatów, urzędujących na odległej północy, udał się niedawno „en touriste“ ze swojej placówki samochodem do... Biarritz. Zapewniają nas, że kosztą przyjazdu, idącego z góry, mogli w tym wypadku zapłacić tylko podatnicy.

3. Polacy, wracający z Egiptu, cuda opowiadają o splendorach naszego przedstawicielstwa w Kairze. „Alles was gut und teuer“ w kraju fellahów i faraonów: rzadka porcelana za „kaszon“ pieniądze, kuchnia „prima“, słowem — piramidy... Obniżki, obniżki!“

Tygodnik paryski „Polak we Francji“ w Nr-ze 25 podaje wiadomość zatytułowaną: „Skandal“. Ostatnio w Paryżu powstało nowe pismo: „Dziennik Polski“, który rozpoczął swój żywot od przedruku znanych artykułów Boy'a, zachwalając praktyki maltuzjańskie (za ograniczeniem potomstwa przez usuwanie płodu). „Polak we Francji“ podaje, że „Dziennik Polski“ otrzymał już 120.000 franków subwencji, która ma niedługo być podwyższoną do 300.000.

Opinia w kraju słusznie będzie zdziwiona, że w dobie tak ostrego kryzysu, jaki Polska przeżywa, w Paryżu zakłada się za pieniądze państwowe nowe wydawnictwo, które w dodatku jest rozsądnikiem zepsucia i waśni wśród naszego wychodźstwa.

Sanacyjny „Express Poranny“ ogłasza następującą sensacyjną rewelację:

„Bez żadnych komentarzy, bo są one najzupełniej niepotrzebne, podajemy do publicznej wiadomości:

Jeden z dyrektorów państwowego przedsiębiorstwa przemysłu wojennego w Warszawie, pobierający stałej gaży miesięcznej 7 tysięcy złotych, otrzymał w ubiegłą sobotę 80 tysięcy należnej mu tantjemy“.

Gdzie ołówek?

Przy iluż to wydatkach trzeba w imię dobra Rzeczypospolitej zapytać: „Gdzie ołówek?“

Próżno pytać.

Wszak dziś przy głosie są pułkownicy, ludzie, co większą część życia spędzili na wojnie, względnie w pułku.

Przywykli do szabli, rewolweru, kulomiotów, cóż im ołówek — ołówek dobry dla biurokratów, gryziopiórków i zwykłych, pospolitych śmiertelników.

Dokąd prowadzi gospodarka bez ołówka w ręku, wszyscy już widzą, — dlatego najwyższy czas zacząć gospodarkę z ołówkiem w ręku.

J. B.

Dzierżawa polskiego monopolu zapałczanego
dobre przynosi zyski... obcym.

Na ostatnio odbytem zgromadzeniu akcjonariuszy Towarzystwa Kreuger and Toll w Szwecji, postanowiono wypłacić dywidendę w wysokości 30 proc., co stanowi ogółem 22,800.000 koron. Wypłata dywidendy nastąpiła 1 lipca 1931 r.

Pozostałość zysku za 1930 r. w wysokości 26,202.464 korony, postanowiono przelać na poczet zysków za rok 1931. Firma ta dzierżawi, jak wiadomo, monopoli zapałczanego w Polsce.

Sąd okręgowy w Krakowie.

Wydział IV. karny.

Dnia 4 lipca 1931 r.

VI. Pr. 75/31.

Sąd okręgowy Wydział VI. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym, po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie, wydał następujące

postanowienie:

I. Zatwierdza się po myśli §§ 489, 498 austr. proc. kar. zarządzoną przez Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie dnia 1 lipca 1931 r., a wykonaną przez Starostwo grodzkie w Krakowie dnia 1 lipca 1931 r. konfiskatę czasopisma „Piast“ Nr. 27 z daty 5 lipca 1931 r., z powodu treści:

1) artykułu zamieszczonego na stronie 2-giej p. t. „Rezolucje uchwalone na I. zjeździe delegatów i mężów zaufania stron. lud. w Tarnowie od słów „Zjazd stwierdza, że sanacyjna“ do słów „przeprowadzić je legalnie“, albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występku z §§ 488, 491, 493 uk. i art. V. ustawy z 17 grudnia 1862 Nr. 8 dzup.

2) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Piast“ i w Dzienniku urzędowym.

3) Cały nakład skonfiskowanego druku ma być zniszczony.

4) Natomiast uchyla się zarządzoną przez Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie dnia 1 lipca 1931 r., a wykonaną przez Starostwo grodzkie w Krakowie dnia 1 lipca 1931 r. konfiskatę czasopisma „Piast“ Nr. 27 z daty 5 lipca 1931 r. z powodu treści artykułu zamieszczonego na stronie pierwszej p. t. „Olbrzymia manifestacja chłopska“ w ustępie od słów „wyrażając hold“ do słów „odpowie siłą“ od słów „Główne zło widzi“ do słów „kopie mu grób“ i od słów „Za drugie wielkie“ do słów „łamanie ustaw“ i artykułu zamieszczonego na stronie 2-giej p. t. „Rezolucje uchwalone na I. zjeździe delegatów i mężów zaufania stron. lud. w Tarnowie“ od słów „Zjazd stwierdza z oburzeniem“ do słów „agentów dyktatury“, albowiem treść tych ustępów powyższych artykułów nie zawiera znamion żadnego przestępstwa.

Przewodniczący:

Dr. Hubl.

Protokolant:

Dr. Piątkowski

Jak to było w Tarnowie?

w dniu 28-go czerwca b. r.

WIELKI NAPLYW UCZESTNIKÓW.

Tarnów, dnia 28 czerwca. Już przed godziną 7-ą rano widać ruch przedzjazdowy. Turkot wozów rozlega się na ulicach. Przybywają delegaci na Zjazd Stronnictwa Ludowego.

Place: Kapłonówka, Plac Drzewny, wielki dziedziniec „Plonu“ zapełniają się furmankami. Na plac targowy Burek wjeżdża sznur furmanek. Po chwili plac zapełniony wozami, jak w czasie do-rocznego jarmarku.

Ludzi moc, na niejednej twarzy widać zmęczenie. Bo i nie ma się czemu dziwić. Przejechać około 90 kilometrów gdzieś tam z końca powiatu kolbuszowskiego, to nie żart.

Rozglądamy się, rozmawiamy z nimi. Mimo zmęczenia podróżą, bije z oczu ochota, fantazja, a z rozmowy ton zdecydowany.

Toczą się wozy ulicami. Raz wraz przybywa grupa z jakiegoś powiatu. Widać starego Filipowca z Kupna, który przybył z Kolbuszowiakami, Gesinga z Mieleckiego i Franciszka Maja ze sporą grupą ludzi. Stawili się już z Dąbrowskiego, Pilzneńskiego, Ropczyckiego, Gorlickiego. Wała masą z Brzeskiego i Tarnowskiego.

Znowu sunie długi sznur wozów. Naliczyłem 21. Około 200 chłopca. To jadą z Janowic, ze wsi, gdzie siedzi sanacyjny poseł Jarosz. Nim wybrali się w drogę, „przedfilowali“ przed jego oknami, by przekonać się, że poseł co prawda jest sanacyjny, ale wieś należy do ludowców.

W SEKRETARJACIE STRONNICTWA LUDOWEGO.

W Sekretarjacie Stronnictwa Ludowego tłok. Fala ludzka przelewa się przez biuro, korytarz, schody. Przybyli witają się z prezesem Witosem, raportując o udziale powiatów w Zjeździe.

NA ULICY OD DWORCA KOLEJOWEGO.

Od strony dworca kolejowego ruch za przyjazdem pociągów. Przybywają delegaci z Białskiego, Oświęcimskiego, Wadowickiego, Makowskiego, Krakowskiego, Bochni, Wieliczki, Grybowa, Rzeszowa, Jarosławia i t. d. i z powiatów ze Wschodniej Małopolski.

Wszystkimi ulicami płynie masa na miejsce zbiórki. Tupot nóg i stuk lasek miesza się z rozgwarem rozmów. Tarnowianie, nie bez pewnego rodzaju zaciekawienia, patrzą na przybyszów. Kwestja liczebności uczestników, już na pierwszy rzut oka jest przesadzona na korzyść zjazdu.

NA MIEJSCU ZEBRANIA.

Jakkolwiek początek zapowiedziano na godzinę 10-tą, mimo to już od godziny siódmej obszerne podwórze Domu Robotniczego zaczyna się powoli zapełniać. Przybywający siadają na ławkach przed trybuną i dysputują. O czym? — O sanacji, o egzekutorach i biedzie. Temat aktualny.

Przy bramie Dr Kański i poseł Brodacki, sprawdzają zaproszenia. Ruch się wzmagają. Słychać turkot motoru. Zajeżdżają dwa autobusy i zatrzymują się opodal. Wsiadają górale. Jest poseł Roj, jest Wacław Krzeptowski, prezes Zarządu pow., jest były wójt z Szaffar, Kamiński, ten, co to swego czasu, przemawiając na wielkiej uroczystości sanacyjnej wobec przedstawicieli władz, śmiało wznosił okrzyk: „Niech żyje Witos!“ — aż nosy dygnitarzom spadły na kwintę. Jest Curuś, Pęksa, stary Zwijacz i wielu innych. Nie było możliwości być na Mszy św. Ustawiają się w czwórki i wała do kościoła.

Wspaniałym strojem, liczebnością i postawą, wzbudzają podziw.

— To grupa z Podhala, która przybyła na manifestacje anti-hitlerowskie — mówi jakaś pani.

— Nie, to na zjazd ludowy — ktoś informuje.

Przy bramie rejestrują przybyłych. Biuro organizacyjne musi stwierdzić jakie Zarządy przybywają. Z zachodniej Małopolski brakuje limanowskiego. — Pewnie jakaś nagła a niespodziewana przeszkoda ze strony sanacji?

SANACYJNE POGRÓŻKI.

Dziedziniec zapełnia się szybko. Nieprzerwana fala ludzka płynie i płynie bez końca. Straż porządkowa nie może nadążyć w przeglądaniu zaproszeń.

A ostrożność konieczna! Sanacyjne pisemko tarnowskie buńczucznie zapowiadało, że z Witosami, Putkami i t. d. musi skończyć w dniu 28 czerwca. Poseł Kautski z Bebe odgrażał się po knajpach, że porachuje się w Tarnowie z ludowcami. Miałoby przyjść około 300 bebesynów na rozbiście zjazdu.

Przy bramie uwija się Martyka z Gorlickiego, Solak i Inni. Napór coraz większy. Już olbrzymie podwórze zapełnione po brzegi a na ulicy jeszcze morze głów. Wypełnione korytarze i sale Domu Robotniczego. Wielu mieszczan z Tarnowa doprasza się o zaproszenia. Gdyby Prezydium Zarządu nie

trzymało się statutem określonego charakteru zebrania, mielibyśmy około 15.000 uczestników.

OTWARCIE ZEBRANIA I JEGO PRZEBIEG.

Gwar na dziedzińcu milknie. Zapełnia się trybuna. Burza oklasków przerywa powietrze. Zjazd wita przywódców: Witosa, Malinowskiego, Kiernika, Ks. Panaś, Gruszkę, Plutę, Putka, Roga, Wronę których Witos przedstawia Zjazdowi.

Burzliwa owacja, zgotowana więźniom brzeskim, trwa dłuższy czas. P. Witos stoi chwilę, okiem ogarnia zebranych, unosi lekko rękę i otwiera I. Zjazd Okręgowy Stronnictwa Ludowego, pierwszy po dokonaniu zjednoczeniu. Wskazuje na sprężystą organizację, czego dowodem dzisiejszy Zjazd, podkreśla wielkie uświadomienie zorganizowanych ludowców. Gdy wspomina o seniorze ruchu ludowego, b. senatorze Średniawskim, o jego chorobie i nieszczęściu (amputacja nogi), wyrwyją się serdeczne okrzyki na cześć pięknej postaci czcigodnego starca. Jakżeż radośniejszy byłby ten dzień dzisiejszy dla nas, gdyby był wśród nas i patrzył na te masy, które w szóstym roku rządów sanacji, tak niezłomnie, mając w nim wzór, stoją pod Zielonym Sztandarem Stronnictwa Ludowego.

Gdy mimochodem Witos wspominał o Bojce, rozległy się okrzyki: „hańba zdrajcy“, „precz z parobkiem sanacji!“

(Widocznie już w najbliższej rodzinie Bojki nastąpił rozłam, kiedy syn Bojki był po zaproszeniu na Zjazd).

W poprzednim „Piaście“ czytałem skrót mowy Prezesa. Mało ją czytać, trzeba ją było słyszeć. Trzeba było słyszeć, jak się rozprawiał z podłością, deprawowaniem charakterów, jak smagał biczem krytyki wycyzniony sanacyjny.

Drugi z referentów Dr. Putek, na temacie o samorządzie zerznął sanację nie zostawiając na niej suchej nitki. Przemówieniem swoim porwał, jak poprzedni mówca, zebranie. Dowodem, że jego wywody trafiły do przekonania słuchaczy, były huraganowe brawa wszystkich zebranych.

Ks. Panaś, nim zaczął mówić, już był witany nie milknącymi oklaskami. Chłopi darzyli go brawami, bo jest symbolem tej większej części duchowieństwa, która idzie przeciw sanacji.

Ton wszystkich przemówień był niezwykle mocny i zdecydowany. Takim pozostał, gdy brał pod ostrze krytyki sanację, takim pozostał, gdy rąbano verba veritatis sanacyjnemu duchowieństwu i nauczycielstwu, takim był, gdy wskazywano na drogi ratunku.

Podobało się zgromadzonemu również przemówienie posła Brodackiego, dobrze znanego z racji jego męskich wystąpień i redagowania pisma.

Czasami przy bramie panował jakiś ruch. To wyrzucano szpiclów i konfidentów policji, którzy z uszami po sobie, opuszczali bez cienia protestu „niegościnnie progę“ Sejmu ludowego.

Odczytane rezolucje uchwalono jednomyślnie. To nie było głosowanie nad rezolucjami, to było słubowanie, las rąk wzniesionych do góry.

Czyż dziwić się, że chłopci głosują jednomyślnie nad rezolucjami, skierowanymi przeciwko sanacji, uważając ją za zło, czyż dziwić się, że chłopci wyrzekają się picia wódki, palenia tytoniu! Tylko cieszyć się z tego!

Najlepsze jednostki w społeczeństwie, zawsze domagały się zerwania z tym szkodliwym nałogiem.

Zjazd zakończono odśpiewaniem pieśni bojowej: „Gdy naród do boju“, której aktualność wzmożła się w naszych czasach.

A ponieważ ludowcy nie głosowali za umową likwidacyjną z Niemcami, więc też pieśń: „Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród“, była szczerze śpiewana.

Gdy, po przeszło czterech godzinach, obrady Zjazdu zakończono i fala uczestników zebrania runęła na ulicę, mrowiem zalewając trotuary i jezdnie, to aż dudniało wśród kamienie.

Był to samorzutny pochód tysięcznej masy.

A ten, co tak jeszcze w przeddzień Zjazdu groził, — pan Kautski! — ulokował się za parkanem, na śmietniku koszarowym. Właściwy człowiek na właściwym miejscu. Tam „reprezentował“ Be-Be, tak długo, aż ktoś na niego zwrócił uwagę. I ten, co miał Zjazd rozbijać, umykał, aż się za nim kurzyło, a z nim razem umykał komisarz miasta Tarnowa Marszałkiewicz.

Byli też w tym dniu uroczystości na gwałt organizowane, akurat na dzień 28 czerwca. Jakżeż to marnie i błado wypadło! Przeciwko Hitlerowi demonstrowało 170 ludzi. Jakiś Krakus, trochę „Strzelców“ i trochę czarnych ubrań. Ej panie Krakus! Pawiem piórkiem nie nastraszyś Hitlera!

Druga uroczystość, odsłonięcie płyty „Nieznane-go Żołnierza, także błada.

* * *

Sanacja myślała, że jak orkiestra zagra, zamigocą pawie pióra, to zgromadzona na zjazd masa chłopca poleci za muzyką. Tylko nie liczyliście się panowie z tem, że na Zjazd okręgowy przybyła masa, składająca się ze zorganizowanych członków Stronnictwa, która nie poleci za dźwiękami marsza i pawiem piórkiem, wówczas, gdy władze Stronnictwa urządzają Zjazd.

Dzień 28 czerwca na długo pozostanie w pamięci uczestników. Ludzie wyszli ze Zjazdu pokrzepieni na duchu, a ci, którzy nie byli, niech się przejmą apelem do pracy na niwie organizacyjnej, który musi zostać uwieńczony pomyślnym skutkiem — zwycięstwem.

Uczestnik.

Zredukowany minister Reform rolnych.

W prasie ukazała się wiadomość, że min. reform rolnych prof. Kozłowski, który na Radzie ministrów zgodził się na zlikwidowanie swego resortu, powróci prawdopodobnie na katedrę prahistorji na uniwersytecie lwowskim.

Krótko — a jednak wymowna wiadomość.

Kozłowski jest profesorem archeologii nauki o mumjach egipskich, wykopaliskach przedhistorycznych i t. p. Nie darmo jego właśnie zrobiono ministrem reform rolnych, złożył je do muzeum archeologicznego i wraca w triumfie na katedrę archeologii we Lwowie.

—oOo—

Czem pachnie gmina zbiorowa?

Jakiś osadnik na Kresach wschodnich użala się do I. K. C., iż „osadników, choćby inteligentnych, nie dopuszcza się do żadnego urzędu, a urzędów tych jest nadmiar i służą raczej do szykanowania ludności, aniżeli oddawania im usługi“. Oto jak wygląda urząd gminy zbiorowej dla 8—10 wsi. Na czele urzęduje pan wójt, przy nim pan sekretarz, pan podsekretarz, dwóch lub więcej pisarzy i maszynistka. Służący robi porządki, postaniec lata na pocztę, kilku egzekutorów spełnia swoje powinności. W każdej wsi jest jeszcze specjalny funkcjonariusz do zbierania podatków. Do tego urzędu jest przywiązana para koni wyjazdowych pierwszej klasy, bryczka lub powóz, sanie i oczywiście stały furman. Utrzymanie samych koni wynosi rocznie kilka tysięcy. Trzeba dodać, iż każda z takich wiosek, należących do gminy zbiorowej, nie przekracza 100 numerów. Czyż nie można tu być rozgorzconym, jeżeli się widzi takie marnotrawienie grosza publicznego?

I taką gospodarką i pomysłami „gmin zbiorowych“ chcą nam resztę Polski uszczęśliwić!

—oOo—

107 licytacji.

Jeden z ostatnich numerów „Gazety Polskiej“ zawiera tylko 107 ogłoszeń licytacji wyznaczonych przez komorników sądowych w Warszawie. Codziennie takich ogłoszeń pojawia się ponad 50! Nie wszystkie odbywające się licytacji zostają ogłaszane. Wiele drobniejszych przedmiotów sprzedaje się przy licytacjach większych. Skoro się to weźmie pod uwagę, to można sobie wyrobić pogląd o sile płatniczej społeczeństwa. Wszystko to nie przeszkadza kondotierom „sanacyjnym“ w wypisywaniu artykułów stwierdzających „poprawę“ sytuacji gospodarczej.

—oOo—

Dlaczego zamknięto Widzewską manufakturę?

Z wyjaśnień półurzędowych „Gazeta Warszawska“ dowiaduje się, że najbogatsze przedsiębiorstwo łódzkie winne jest skarbowi z tytułu podatków 6 milionów złotych i woli się wyrzec zysków z prowadzenia fabryki, niż zapłacić takie podatki.

Zamknięcie fabryki spowodowało pomnożenie liczby bezrobotnych o 7.000, z których zapewne wszyscy są uprawnieni do pobierania zasiłków z funduszu bezrobocia.

—oOo—

Samobójstwo urzędnika z powodu redukcji poborów.

W tych dniach usiłował odebrać sobie życie przez otrucie się sublimatem urzędnik urzędu pocztowego Warszawa—Sejm, Leon Golański. Desperata w stanie bardzo ciężkim przewieziono do szpitala Dzieciątka Jezus.

Jak ustaliło dochodzenie, przyczyną tragicznego kroku była rozpacz z powodu redukcji poborów.

—oOo—

Aresztowanie.

Onegdaj aresztowany został woźny sejmowego Klubu Narodowego Włodzimierz Jabłoński, pod zarzutem siania niepokojących pogłosek.

Co to za oszczędności?

Maj, chociaż w miesiącu tym działała już obniżka pensji urzędniczych (cofnięcie 15-procentowego dodatku), był jeszcze od osiągnięcia równowagi budżetowej oddalony o 12 milj. zł., co w stosunku rocznym stanowiłoby około 150 milj. Ponieważ zaś już kwietniowa obniżka pensji urzędniczych zmniejszyła wydatki w stosunku całorocznym o 150 milionów, przeto ogólna luka budżetowa, którą trzeba w tym roku usunąć, wynosiłaby 300 milj. — już niezależnie od kompresji budżetowych, jakie od dłuższego czasu stanowią regułę w naszej gospodarce budżetowej. — Jak wiemy, trzecią część z tych brakujących 150 milj. przynieść ma lipcowa ponowna obniżka pensji urzędniczych, pozostałych zaś 100 milionów — dalsze redukcje budżetowe.

Jak wygląda ta redukcja w praktyce wskazują następujące szczegóły:

Oficerom wcale nie obcięto 15 proc., policji przywrócono 10 proc., minister komunikacji Kühn zwiększył 3-krotnie kredyty zapomogowe, które dysponują dyrektorzy poszczególnych dyrekcji kolejowych. Zwiększenie tych kredytów pozwoli dyrektorom dyrekcji kolejowych na rozszerzenie akcji do-

rażnych zapomóg wobec pracowników kolejowych najgorzej uposażonych, obciążonych większą rodziną, czy też dotkniętych jakimś nieszczęściem.

Ponadto opracowuje się w biurze personalnym ministerstwa komunikacji odpowiedni okólnik, który w najbliższych dniach zostanie rozesłany do wykonania dyrektorom poszczególnych dyrekcji kolejowych. Zapomogi, o których mowa powyżej, przynależą do dyrekcji, w których nie zostały skasowane dodatki stołeczne i kresowe, gdyż ta kategoria kolejarzy otrzymała gratyfikację 10 i 15-procentową.

Proszę uważać, redukuje się pobory pracowników, bo konieczność państwa tak każe i równocześnie etwarza się fundusze na zapomogi, gratyfikacje dla pewnych kategorii funkcjonariuszy (kolejarzy i pocztowców).

Robi się w ten sposób różnice między poszczególnymi kategoriami, system zapomóg obniża powagę urzędników, daje pole do rozmaitych względów i względzików, a Skarb Państwa obciąża narówni z poborami.

Jak rząd zamierza osiągnąć równowagę budżetu?

W przemówieniu, wygłoszonym w ubiegły wtorek na zebraniu politycznym u posła Janusza Jędrzejewicza, p. premier Prystor, mówiąc o zarządzeniach oszczędnościowych rządu, przytoczył szczegółowo cyfry skreśleń, poczynionych w poszczególnych działach budżetu.

Prem. Prystor stwierdził, że przy redukcji ogólnej sumy wydatków budżetowych o 415 mil. zł. zmniejszone zostały poszczególne grupy wydatków w sposób następujący:

Wydatki rzeczowe, w tem wydatki administracyjne o 52 mil. zł.;

Wydatki specjalne, tj. związane ze specjalnymi zadaniami poszczególnych ministerstw. o 113 mil. zł.;

Wydatki inwestycyjne o 35 mil. zł.;

Razem 200 mil. zł.

Wydatki osobowe, w tem cofnięcie 15 procent względnie 5 procent (dla wojskowych) dodatków do uposażeń w ciągu 11 miesięcy 110 mil. zł.;

Cofnięcie dodatków specjalnych, jak stołecznego oraz dodatku do rent inwalidzkich w ciągu 9 miesięcy 38 mil. zł., razem 148 mil. zł.

Oszczędności, uzyskane w drodze usprawnienia administracji, względnie przez skasowanie zbędnych urzędów 67 mil. zł. Razem więc ogólna suma skreśleń wynosi 415 milionów zł.

Silny rząd, silna wola — więc program ten zostanie zrealizowany — a budżet niechybnie zamknięty bez deficytu, tak zapewnia prasa sanacyjna.

Oby tylko. Warunkiem równowagi budżetu nie tylko przeprowadzenie powyższego planu oszczędnościowego rządu, lecz także, by wpływy nie zmniejszyły się.

Co do tego punktu, wcale nie ma pewności, przeciwnie wszystko przemawia za tem, że dochody skarbu państwa w wysokości 2 milj. 450 mil. nie dopiszą — a wtedy co się stanie z równowagą?

Skutki niezwywotnej i szkodliwej ustawy

Niezwywotną i szkodliwą nazywa „I. K. C.” ustawę o funduszu drogowym, uchwaloną w marcu b. r. przez sanacyjną większość i za którą również posłuszenie głosowali wydawca i naczelny redaktor „I. K. C.”, posłowie M. Dąbrowski i Dr. Rubel.

Ustawa ta podwyższa bilety autobusowe o 33 procent i nakłada na właścicieli obowiązek opłacania podatku od ciężaru samochodu po 5z zł. od każdego 100 kg.

Wszystkie autobusy w Polsce wartają około 18 milionów złotych, natomiast podatek rocznego mają płacić przeszło 30 milionów. Stąd strajk autobusów w całej Polsce, poza województwem krakowskim.

O ustawie tej tak pisze „I. K. C.”:

„W niezmiernie szybkim tempie została uchwalona ustawa o funduszu drogowym w marcu b. r. Już jednak rozporządzenie wykonawcze, wydane w miesiąc później, w zupełnej niezgodności z normami ustawodawczymi, zmieniło postanowienia ustawy, a ogólna opinia wszystkich sfer fachowych uznała całą sprawę za niezwywotną i w dzisiejszym układzie stosunków za szkodliwą.

BRAK WSPÓLPRACY ZE SFERAMI GOSPODARCZEMI.

Główną zaś przyczyną uzasadnionej krytyki tej ustawy i istotnych jej niedomagań, jest fakt, że ustawa o funduszu drogowym, która jako samodzielny fundusz obciąża bardzo wysoko pewien dział naszego organizmu gospodarczego — wypracowaną została przez czynniki tylko techniczne, nie mające ani kontaktu, ani znajomości, ani nawet możliwości poznania życia gospodarczego, a nim. robót publ., nie uważało nawet za właściwe zasięgnąć opinii sfer fachowych i gospodarczych.

Ustawa wchodzi w dodatek w życie w momencie wprost katastrofy gospodarczej, a źródeł dochodu szuka w przeważnej części w formie niezwykle administracyjnie kosztownej — opodatkowania biletów autobusowych, przy zupełnej pauperyzacji i rozbięciu przemysłu autobusowego.

Dlatego też dzisiaj należy śmiało negować wogóle rację istnienia funduszu drogowego w Polsce.

Tak się przedstawia podłoże obecnego strajku ze stanowiska zasadniczej koncepcji funduszu drogowego.

„Nie damy ziemi skąd nasz ród“.

W pysku tośmy twardzi! Śpiewamy głośno, że nie damy ziemi skąd nasz ród, a równocześnie większość jednokowa Sejmu uchwała zrzec się likwidacji kilkuset tyś. ha ziemi, zabranej Polakom przez Komisję Kolonizacyjną.

Świeżo donoszą dzienniki, że Bank Ludowy w Kowalewie nabył na licytacji gospodarstwo rolne 100-morgowe stanowiące własność niejakiego Rączkowskiego w Bielsku, za cenę 33.000 zł., poczem wystawił gospodarstwo to na sprzedaż za cenę 44.000 zł. przy wpłacie 30.000 zł.

Jednym z najpoważniejszych reflektantów był rolnik z Bielska Zygmunt Czajkowski, który ofiarowywał za to gospodarstwo 44.000 zł. przy całkowitej wpłacie, jednakże pod warunkiem, że najpierw sprzeda swoje własne gospodarstwo.

W czasie pertraktacji o sprzedaż swego gospodarstwa przez Czajkowskiego, pośredniczy ofiarowali w imieniu Banku Ludowego gospodarstwo Rączkowskiego za cenę wyższą, bo za 46.500 zł. Niemcom z Zamku Golubskiego Jakóbowi Adamo-

wi i Niemiec ten gospodarstwo to od Banku Ludowego kupił.

Nie dać ziemi Polakom!

W republikańskich Niemczech pozostaje nadal w mocy dawne, z czasów Bismarka ustawodawstwo w sprawie obrotu ziemią, mające na celu bezwzględne zniszczenie elementu polskiego, gdy znowu rozpoczęła się nadzwyczaj ostra kampania przeciw parcelacji majątku Goltzen (na pograniczu polskiej) chłopów, przynależących się do narodowości polskiej.

Prasa niemiecka domaga się wprost, aby władze uniemożliwiły przejście roli w polskie ręce. Oto jak w tej sprawie pisze liberalna „Koenigsberger Allgm. Ztg.”, pismo zbliżone do min. Curtiusa:

„Polakom znowu udało się dostać w swe ręce niemiecką ziemię. W miejscowości Goltzen sprzedano dotychczas 160 morgów (40 ha) chłopom polskim. Istnieje mała możliwość zapobieżenia w sposób bezpośredni obecnej sprzedaży, a to ze względów na

„ALTESSE
WISLA S. A.”

Kraków, Długa 17

Niemasz w domu higieny. Jeśli nie wytepisz much, rozsadników zarazy. Prof. Stanlay.

Zbyt łagodne przepisy. Jest jednak rzeczą obojętną czy przepisy formalne wystarczą do uniemożliwienia tej transakcji, czy też nie. Muszą się znaleźć środki i drogi, aby nie dać Polakom nowych punktów oporu. Mówi się — mądry Polak po szkodzi, a on przed szkoda i po szkodzi głupi.

—oO—

Góra oszczędności!

„Robotnik” donosi, że w warsztatach modlińskich wykańcza się becznie luksusową łódź motorową wykładaną machoniem. Koszt jej ma wynieść przeszło 700 tysięcy zł., a przeznaczona jest dla komandora Unruga na podróże po przybrzeżu morskiem.

Ministerstwo Rolnictwa ofiarowało ostatnio 135 tysięcy zł. na wyścigi konne w Łodzi. Iuż to egzektorów musiało być czynnych dla wyciśnięcia.

—oO—

Wszędzie jednak!

Z ogłoszonego sprawozdania miasta Warszawy wynika, że sekcja egzekucyjna magistratu otrzymała w ciągu roku 874 tysięcy 270 poleceń dokonania egzekucji. Z tego 608 tysięcy egzekucji dotyczyło podatków i opłat należnych już to miasto, już to państwu. Ponieważ Warszawa liczy około 1 milj. mieszkańców, przeto nieomal na każdego mieszkańca, nie wyłączając dzieci, przypadła w ciągu roku 1 egzekucja.

—oO—

Demonstracje bezrobotnych w Płocku.

W dniu 3. VII. w godzinach południowych doszło do krwawych demonstracji w Płocku.

Od wczesnego już ranka poczęły się zbierać tłumy, które następnie ruszyły w kierunku na magistrat. W drodze liczba demonstrantów wzrosła.

Pod biurami magistratu, tłum wysłał delegatów z żądaniem: pracy...

Niebawem jawiły się większe oddziały policji, które starały się zgromadzonych rozprószyć. Tymczasem część bezrobotnych wtargnęła do biur magistratu, demolując w rozgoryczeniu urządzenia biurowe. Inne rzesze głodnych starały się zdobyć żywność w miejscowych sklepach.

W mieście panowała ogromna panika. Wybito w kilkudziesięciu domach szyby. Wiele osób zostało rannych.

—oO—

Redukcja 10.000 robotników w Łodzi.

Po chwilowym ożywieniu jakie ostatnio panowało w przemyśle włókienniczym w Łodzi, nastąpiło nagle pogorszenie. Zarówno wielki przemysł wełniany i bawełniany, jak i średni i mały redukują ilość pracy oraz robotników.

Dokonane w ub. tygodniu redukcje robotników w Zjednoczonych zakładach przemysłowych Scheiblera i Grohmana, oraz zamknięcie fabryk przez Wodzowską Manufakturę, przez co utraciło pracę około 10 tys. robotników, wpłynęły wysoce ujemnie na poziom bezrobocia na terenie Łodzi.

—oO—

Zgon dr. Eugenii Lewickiej.

Dzienniki donoszą o tajemniczym zgonie znanej lekarki z Druskienik, dr. E. Lewickiej, która miała popełnić samobójstwo przez zażycie nadmiernej ilości weronalu.

Wszystkie pisma, donoszą o jej zgonie, donoszą, że pozostawała ona w bliższych stosunkach z rodziną p. Piłsudskiego, a „Naprzód” krakowski wskazuje, że zmarłej przypisywano odgrywanie wybitnej roli politycznej.

—oO—

Głosy prasy o Zjeździe w Tarnowie

Sanacyjny „Express Ilustrowany” ogranicza się do krótkiej notatki zaznaczając, że w zjeździe wzięło udział około 6.000 uczestników.

*

„II. Kur. Codz.” nawiązując do rezolucji, która domaga się rozwiązania Sejmu i nowych wyborów, w przeciwnym razie winna opozycja złożyć mandaty — rezolucję tę zaopatrzył następującą uwagą:

„Jakie znaczenie praktyczne miałyby wezwania do złożenia mandatów — to rzecz inna, choćby ze względu na naszą ordynację wyborczą, która dostarcza ogromnego kontyngentu zastępców posłów, a także ze względu na stanowisko innych stronnictw opozycyjnych.

Poza tem na zjeździe miano wzywać do ograniczenia i picia alkoholu. Mówcy motywowali ten wniosek bynajmniej — nie zdrowotnymi względami”.

*

„Robotnik” podając liczbę uczestników zgodnie z rzeczywistością na 8.000 ludzi i streściwszy przebieg zjazdu, przytacza ustęp przemówienia Ks. Panasiasa dotyczący nie picia i nie palenia:

„Ks. Panas wzywał zebranych, by na czas trwania kryzysu gospodarczego lud zaprzestali picia wódki i palenia tytoniu, na co odebrał od zebranych solenne przyrzeczenie. Zakończył słowami: „Dziś złożyłem prezesowi przyrzeczenie: „Piję ostatni kieliszek przed zawaleniem się sanacji. Naśladujcież mnie w tem!”.

*

„Głos Narodu” zastanawia się, w jakim kierunku pójdzie S. L.

„Co do nas — pisze S. S. — chcielibyśmy, by — chociażby to miało od Chadecji część wyborców odciągnąć — zajmowało wobec Kościoła stanowisko poprawne, umiarkowane, życzliwe. Jako katolicy będziemy występować zawsze przeciw atakom — skądkolwiekby wychodziły — na katolickie zasady w szkolnictwie, ustawodawstwie małżeńskim, w życiu gospodarczym, ale nie będziemy nigdy występować przeciw Stron. Ludowemu w obronie sanacji i przestrzegamy katolików, by się do tej walki wciągnąć nie dali”.

*

„Czas” pisze między innymi:

1) Pierwszy zjazd prowincjonalny połączonego Stronnictwa Ludowego odbywał się w byłej stolicy „Piasta” — w Tarnowie. Jedyny polityczny referat na zjeździe był wygłoszony przez p. Witosa (Dra Putka dopuszczono jedynie do referatu o sprawach samorządowych). Te fakty wskazują wyraźnie, kto gra pierwsze skrzypce w zunifikowanym Stronnictwie Ludowym. Jeszcze przed kilku laty wpływ polityka o rozumie i umiarze politycznym Witosa na całe opozycyjne włościanstwo uważaćby można raczej za objaw dodatni. Dziś obrady tarnowskie wywołują przypuszczenie, że wpływ ten okupiony został rezygnacją z umiaru i rozumu politycznego.

2) Wywody i uchwały kongresu o tem, że „czas wreszcie skończyć z sanacją”, że „cierpliwość” zebranych na „drodze jeszcze legalnej” się już wyczerpuje, mają znaczenie raczej demagogiczne, niż polityczne. Są chyba jedynie oświeceniem stanowiska b. więźniów brzeskich wobec zagadnienia legalności, charakterystycznym i pożądanym przed sformułowaniem aktu oskarżenia w t. zw. sprawie brzeskiej.

3) Polityczne znaczenie ma przede wszystkim ten ustęp rezolucji kongresu, w którym, jak sądzić można, wezwano Prezydenta Rzp., by obecny Sejm i Senat rozwiązał, gdyż w przeciwnym wypadku posłowie i senatorowie ludowi złożą mandaty i wezwą całą opozycję do naśladowania ich przykładu.

Gdyby można przypuszczać, że ludowcy mają złudzenia co do szans realizacji tego apelu pod adresem Prezydenta — to żądanie nowych wyborów możnaby uważać za dowód siły opozycji ludowej. Nie ulega jednak wątpliwości, że nikt z zebranych się nie łudził w tej sprawie. Apel tarnowski był tylko manifestacją. Jako realna pozostaje jedynie zapowiedź złożenia mandatów.

Jakież są skutki realizacji tej zapowiedzi? Gdyby ludowcy nie wzięli udziału w wyborach, gdyby nie wzięli udziału w ukonstytuowaniu wybranego Sejmu, gdyby nie przyjęli miejsca w jego prezydium, gdyby nie wnosili protestów wyborczych — mogliby twierdzić, że nigdy legalności tego Sejmu nie uznawali. Ale twierdzić, że nielegalnym jest parlament, który się już przez 8 miesięcy aprobowało — to jest dowód słabości, a nie siły, to jest dowód, że się nie widzi dla siebie możliwości sukcesu ani w tym parlamencie ani w najbliższej

przyszłości. Władza faszystowska umocniła się po secesji opozycji i wskutek secesji opozycji. Dla opinii publicznej nieobecny — to jest zawsze ktoś obrażający się, że jego obecności w ogóle nie zauważono, a więc ktoś słaby; w taktyce politycznej nieobecny — to jest zawsze ktoś taki, kto się obawia, że jego obecność będzie dalszym dowodem jego słabości. Takie i tylko takie jest polityczne znaczenie kongresu tarnowskiego.

4) Pismo katolickie musi zwrócić uwagę na jeszcze jeden szczegół kongresu, przez „Głos Narodu” pominięty. Bezpośrednio po ekskomunikowanym przez księcia metropolitę krakowskiego wójcie z Choczni, zabrał głos ks. Panas, „znakomity”, jak zapewnia „Naprzód”, referent. Jest oczywiście rzeczą tylko i jedynie władz duchownych wyciągnięcie konsekwencji z tego braterstwa między ekskomunikowanym a księdzem katolickim. Jest natomiast obowiązkiem pisma katolickiego wobec czytelników-katolików, by sojusz ks. Panasiasa z Drem Putkiem został odpowiednio podkreślony.

Wywodami „Czasu” zajmiemy się w najbliższej przyszłości.

*

„Naprzód” zamieścił bardzo obszerne sprawozdanie ze Zjazdu, został jednak skonfiskowany.

Co piszą inni?

„Pięć lat pracy dzielnego ministra”.

Sanacyjny „Kurjer Wileński” tak żegna ustępującego min. spraw wewn. Składkowskiego:

„Gen. Sławoj-Składkowski zdobył w okresie pięcioletniej służby na postępniku Komisarza Rządu w Warszawie i ministra Spraw Wewnętrznych bardzo znaczną popularność, w najlepszym tego słowa znaczeniu. Był on jednym z najbliższych społeczeństwu znanych członków rządów pomajowych.

Podwładni urzędnicy żegnali gen. Składkowskiego łącznie i żalem głębokim. Społeczeństwo zaś przechowa długo dobrą o nim pamięć”.

Ze p. Sławoj Składkowski pozostanie długo w pamięci społeczeństwa za dwukrotne wybory, za Brześć, to pewna.

Jak P. Bank rolny „opiekuje się” osadnikami?

Do I. K. C. donosi pewien osadnik:

„Wszystkie pożyczki przyznane osadnikom skonwertował Państw. Bank Rolny na 7 proc. długoterminową, wypłacając nam nadwyżkę w listach zastawnych, to znaczy po 80 za 100, tak, że po podjęciu tej większej pożyczki osadnik nie nie skorzystał, tylko powiększył sobie dług.

Bank ten zgóry przewidywał niezaplacenie pierwszej raty przez osadnika i w tym celu zastrzegł sobie kaucję około 1000 zł. na koszt wysłania komornika i zlikwidowania oczywiście mienia osadnika. Żaden najbardziej lichwiarski bank tak nie postępuje. Bank Rolny zresztą słusznie przewidział, iż tego rodzaju pożyczki osadnicy nie będą mogli spłacać. Istotnie 70 proc. osadników było zlicytowanych. Robiło to takie wrażenie, jak gdyby władzom centralnym zależało istotnie na zlikwidowaniu osadnictwa na Kresach wschodnich. Wreszcie 80 proc. osadników nie mogąc związać końca z końcem, pod obuchem strasznych ciężarów na nich ciężających, rzuciło swe warsztaty pracy i wróciło, by biedować w swej rodzinnej wsi. Pozostała jeszcze garstka.

Czy władze centralne opiekują się tymi niedobitkami?

W ten sposób dalszy napływ osadników na Kresy wschodnie zupełnie ustał, pomimo, że jest dużo ziemi do rozparcelowania. Ziemię tę zajmują obecnie Ukraińcy”.

---oOo---

„Cud” nad urną.

Poniżej zamieszczamy daleko i ostateczne cyfry, dające wyniki głosowań w Płockiem. Różnice między obliczeniami komisji obwodowej a cyframi protokółów stanowią owe „cuda”, któremi opatrzono łaskawie obsypała sanację. Dzięki tym „cudom” 1-ka „wykroiła” sobie dwa mandaty, z krzywdą 7-ki, która tylko w ten „cudowny” sposób straciła trzeci mandat.

Według dotychczasowych danych, lista Nr. 1 „zyskała” w taki oto „cudowny” sposób 18.276 głosów; lista Nr. 4 straciła 1.364 głosów, a lista Nr. 7 straciła 8.008 głosów.

Czyli — po odcięciu 18.276 dopisanych głosów od otrzymanych przez listę Nr. 1, według oficjalnych danych, 51.534 głosów, wypada, iż lista Nr. 1 otrzymała w rzeczywistości tylko 33.258 głosów.

Lista Nr. 4 otrzymała w rzeczywistości 32.785 głosów (a nie, jak podano — 31.421 głosów).

Lista Nr. 7 otrzymała w rzeczywistości 52.813 głosów (a nie 49.807 głosów).

---oOo---

Niewypłacalny magistrat warszawski.

Magistrat warszawski nie wypłacił w dniu 1 lipca poborów pracownikom etatowym, kontraktowym i dniówkowym. Wywołało to ogromne wzburzenie wśród pracowników.

Po kilku dniach kasa magistracka poczęła wypłacać drobne załóżki w wysokości 10 do 50 zł.

---oOo---

Walny Zjazd „Znicza”.

Dnia 28 czerwca br. odbył się w sali „Sokoła” w Tarnowie II. Walny Zjazd Związku Młodzieży Wiejskiej w Krakowie. Na zjazd przybyli delegaci ze wszystkich powiatów woj. krakowskiego. Liczba uczestników zjazdu wynosiła z górą 500.

Obszerna sala „Sokoła” mieniła się tęczą barw kołowych i kołoców, „Zniczowian”, przybranych w stroje krakowskie. Część przedpołudniową obrad wypełniły: nabożeństwo w katedrze, na które młodzież udała się gromadnie z orkiestrą Koła Młodzieży Wiejskiej z Lichwina na czele, powitania Zjazdu i referat kol. Marcinkowskiego o ideologii „Znicza”. Nad referatem wywiązała się żywa dyskusja, w której przemawiało 15 mówców.

Wszyscy wskazywali na potrzebę pogłębienia pracy wychowawczej wśród młodzieży wiejskiej w oparciu o zasady ideologii ludowej.

Obszernie omawiano stosunek do organizacji działających na wsi, szczególnie do Stronnictwa Ludowego. Starsze społeczeństwo wiejskie i młodzież wiejska powinny iść razem w pochodzie do Polski Ludowej. Młodzi obrali tylko nieco odmienną drogę i postanowili rozpocząć swą pracę od samych siebie, od własnego uświadomienia.

Bezpośrednio po sprawozdaniu Zarządu na wniosek p. Marcinkowskiego Zjazd przez akklamację mianował członkiem honorowym Związku p. prof. dr. Leona Marchlewskiego, w uznaniu Jego zasług położonych przy utrwaleniu organizacyjno-ideowej Związku.

W części sprawozdawczej Zjazdu okazało się, że młodzież „Zniczowa” stanowi poważną siłę w Krakowie, ma hart wytrwania i duże poświęcenie dla swej organizacji.

Z niej wyjdą bojowi szermierze sprawy ludowej. Cześć dzielnej młodzieży „Zniczowej” z Krakowskiego. Jodski.

---oOo---

Rozmowa między p. min. rolnictwa a chłopem.

Dnia 6 czerwca o godzinie piątej popołudniu przybył Pan Minister rolnictwa do Wilamowie celem zobaczenia bydła czerwonej rasy polskiej. Na wstępie witał go burmistrz miasteczka Wilamowie p. Mika jako przedstawiciel miasteczka, następnie powitał Pana Ministra przez Towarzystwa Okręgowego rolniczego Fr. Pieczka rolnik z Pisarzowic. Na powitanie Ministra zebrały się delegacje, Rady gminne i zarządy Kółek rolniczych z okolicznych wiosek by wypowiedzieć swoje bolączki, które obecnie rolników gniołają.

Pan prezes Pieczko, okazał Ministrowi bydło rasy czerwonej polskiej, Pan Minister zobaczył i brał się do odejścia, na odchodnym zapytał jednego z bardzo poważnych rolników, He pan ma krów? Sześć Panie Ministrze, odpowiada chłop. He każda krowa daje mleka rocznie — pyta minister?

Tysiąc trzysta litrów — wyjaśnia zapytany — nato: Cyganie, patrzcie mi w oczy. Gospodarz posłuszny rozkazowi patrzył na ministra jak w tęczę. Pan Minister pyta dalej: Co dajecie jako karmę bydłu? Gospodarz odpowiada: siano, słomę, buraki. A snopki z dachu także dajecie, zapytuje się Minister i nie czekając odpowiedzi odjeżdża.

Po odjeździe Ministra pozostali długo, debatowali nad tem, co oznaczało owo pytanie o snopki z dachu, ustalając — że były to kpiny z owego gospodarza. Obecny.

---oOo---

W osiem dni naokoło świata.

NIEZWYKŁY REKORD LOTNIKÓW AMERYK.

Lotnicy amerykańscy, Post i Gatty, odbywający lot naokoło świata, wystartowali z Fairbanks (Alaska) do ostatniego etapu, zamierzając jednym skokiem osiągnąć Nowego Jorku.

Zamiary lotników powiodły się, opasali oni kulę ziemską w rekordowym czasie 8 dni, podczas gdy marzeniem Vernego, słynnego powieściopisarza francuskiego, była podróż w 80 dniach.

---oOo---

Fachowi zjadacze chleba.

Moje artykuły, umieszczone w „Piastie” o działalności M. T. R. i fatalnym położeniu Kółek rolniczych, wywołały w kołach bebeckich bardzo silną reakcję, a jakiś krzykacz, nie kwestionując żadnego z przytoczonych przezemnie faktów na zjeździe M. T. R. w Tarnopolu, stekiem obelżywych słów, na które nie myślę zupełnie odpowiadać, bo skoro psu wolno szczebrać nawet na Pana Boga, to tembardziej bebeckim agentom wolno to czynić w stosunku do mnie.

Poważniejszą reakcją stanowi pismo zawodowego Związku urzędników M. T. R., wystosowane do mnie i redakcji „Piasta”.

W piśmie tem, panowie urzędnicy M. T. R. wyrażają swoją opinię, że zostali przezemnie pokrzywdzeni, mimo to, że są zupełnie nieodpowiedzialni za kierownictwo M. T. R., „gdyż są tylko wykonawcami zarządzeń władz Towarzystwa i nie mogą zatem stanowić o charakterze prac i ich nastawieniu w danej chwili”.

W szczególności krzywdą panów urzędników polega na tem, iż napisałem, że praca M. T. R. stoi niewiele wyżej od zera, mimo to, że biura są przepelnione urzędnikami, którzy płodzą dużo projektów, ale to wszystko psu na bucie, że nazwałem ich „zjadaczami chleba” itd.

Panowie urzędnicy, podnosząc to, że wszyscy są wysoko ukwalifikowanymi fachowcami, uważają moją krytykę działalności M. T. R. za demagogię, obliczoną na łatwo wierność nieświadomych i życzą przyszłemu Izbowi rolniczemu, aby mogły się zdobyć na taką samą obsadę fachową, jaka jest w M. T. R.

Panowie urzędnicy powołują się wreszcie na to, że ich organizacja posiada w swoim statucie paragraf mówiący o etyce chrześcijańskiej i proszą jako pokrzywdzeni w opinii o satysfakcję.

Przyznam się szczerze, że otrzymane pismo zdziwiło mnie i to niezmiernie. Jaki? Urzędnicy M. T. R. „o wysokim fachowym wykształceniu, opierający się na etyce chrześcijańskiej”, pomijają zupełnie milczeniem, bardzo ciężkie zarzuty postawione M. T. R., jak np. zarzut lekkomyślnego niszczenia dorobku trzech chłopskich pokoleń, które pracowały w Kółkach rolniczych, lekkomyślnego, jeżeli nie zbrodniczego frymacerzenia domem Kółek rolniczych we Lwowie, milion ośmset tysięcy lekkomyślnych długów; twierdzą natomiast, że nie biorą za to żadnej odpowiedzialności, bo są tylko wykonawcami władz M. T. R., a obrażają się o to, że bardzo kosztowna praca licznej rzeszy urzędniczej przydaje się „psu na bucie”, chociaż sami przyznają, że realizacja przygotowanych przez nich planów trafia na trudności i nie może być zrealizowana.

Darujcie panowie, ale ja jestem wyznawcą starych przedmajowych zasad, gdy to jeszcze nie było w modzie zwalanie odpowiedzialności na „centralną figurę” i każdy pracownik, jakiegokolwiek społecznej instytucji czuł się za nią współodpowiedzialnym. Jeżeli zaś nie mógł się solidaryzować z resztą ze spółu i ponosić odpowiedzialność, to poprostu ustępował ze zajmowanego stanowiska, chociażby ono dawało mu wygodne utrzymanie, gdyż inaczej byłby uważany za pasożyta, pozbawionego honoru i dlatego też nie podzielałem zupełnie waszego zdania a twierdząc, że jeżeli nie chcecie ponosić odpowiedzialności za wyniki pracy instytucji, w której jesteście zajęci, to stosując do was nazwę „zjadaczy chleba”, a więc epitet, który Słowacki przyznał samemu sobie, grubo się pomyliłem, gdyż w takim razie jesteście tylko zwykłymi pasorzytami społecznymi.

Praca bez odpowiedzialności, to nie praca inteligentnego człowieka, bo nawet robotnik, tłukący kamienie przy drodze jest odpowiedzialny za swoją pracę, ale chyba tylko praca ślepej kobyły, zaprzężonej do pustego kieratu, aby się jej nie nudziło.

Panowie urzędnicy twierdzą także, że ich praca jest apolityczną, a w szczególności, że nie jest skierowana przeciwko stronnictwu ludowemu. Niestety, panowie zapomnieli poprzeć to twierdzenie jakimkolwiek argumentem, a rzeczywistość jest zupełnie przeciwna, bo M. T. R. jest dziś wyłącznie polityczną ekspozyturą sanacyjnych obszarników — a ci urzędnicy M. T. R., którzy biorą pilny udział w agitacji na rzecz B. B., mogą być mimo zupełnego nierobstwa pewni łaskawości „miarodajnych czynników”, a kto się do tej pracy nie spieszy, bo są i takie wyjątki, ten chociażby sobie ręce po łokcie urobił jest „zły” i do niczego się nie nadaje.

Jak wygląda owa „apolityczna” praca referentów M. T. R. może świadczyć następujący przykład:

Przy obecnej sytuacji gospodarczej wsi hodowla świń bekonowych i ich wywóz do Anglii powinna być jednym z najważniejszych zadań M. T. R., a do starczania materiału zarodowego i hodowlanego po jak najniższych cenach drobnym rolnikom byłoby najlepszą metodą propagandy, lecz M. T. R., dla zapewnienia nadmiernych zysków kilku uprzywilejowanym hodowcom z pośród sanacyjnych obszarników, świadomie i celowo śrubuje ceny do 40 zł za 8 tygo-

dniove prosie, chociaż takie same można dostać na targu za 3—5 złotych. Naiwnych nabywców łowi się przy pomocy specjalnych metryk czy też świadectw urodzenia, które mają ułatwić dobry zbył wyhodowanej sztuki w bekoniarńi Banku Rolnego w Chodorowie czy też Debiecy. Jeżeli jednak chłop zlakoni się na taką metrykę i kupi kosztowno prosie, to po kilku miesiącach kosztownej hodowli dostanie w bekoniarńi po 60 gr. za kg., chociażby na targu placili po złotemu. Zaciekawiony tą dziwnie dla chłopów niezyczliwą metodą pracy M. T. R., zapytałem o to referenta M. T. R. we Lwowie, który mnie zapewnił, że śrubowanie cen prosiat prowadzi celowo w interesie ferm zarodowych, a metryki służą do podtrzymania cen. Widzimy więc, że ta akcja M. T. R. jest wprost szkodliwą, bo hamuje rozwój pożytecznej gałęzi hodowlanej wśród chłopów, którzy za drogie pieniądze dostają „świadectwo urodzenia”, chociaż prosięta nie pojadą na wysięgi do Niceji, ale we worku na targ do Londynu.

Przerost biurokracji psującej ogromną ilość papieru jest istną plagą, nie tylko naszego państwa, tak, że nawet „rządy radosnej twórczości”, które po maju mnożyły z szybkością godną lepszej sprawy, nowe urzędy, etaty i urzędników, dziś nareszcie przejrzały i przystępują do redukcji 80.000 urzędników, ale także powojenną plagą instytucji społecznych, które cierpią na przerost urzędów centralnych. Są to prawdziwe potworki. Olbrzymia, podobno nawet inteligentna głowa, a małeńkie ręce i nogi nie zdolne do żadnej pracy. Lekarze nazywają to „wodogłowiem”. Potworki takie trafiają się czasem i wśród ludzi uznających chrześcijańską etykę.

A jeszcze jedna sprawa. W łaskawości swej panowie nazwali mnie demagogiem. O nazwę tę zupełnie się nie obrażam, bo tak jak pedagog oznacza wychowawcę i kierownika młodzieży, tak demagog, jeżeli ktoś uczył się greki i słowo to rozumie, oznacza wychowawcę i kierownika ludu, a temu właśnie celowi chętnie poświęcę swoje życie.

Ks. Panaś.

Wiadomości ze świata.

Stalin przepowiada.

Na zgromadzeniu delegatów moskiewskiej organizacji komunistycznej Stalin wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zaznaczył, że cały świat znajduje się w przededniu wybuchu rewolucji komunistycznej.

Dowodem są liczne rozruchy i demonstracje robotników oraz dotkliwe przesilenie gospodarcze, którego system kapitalistyczny nie jest w stanie przezwyciężyć. Nawet interwencja gospodarczej potęgi Stanów Zjednoczonych nie jest w stanie uratować systemu kapitalistycznego przed zagładą — oświadczył dyktator sowiecki.

W końcu Stalin podkreślił, iż wobec doniosłości przeżywanej chwili komunistyczne organizacje na całym świecie powinny podwoić wysiłki celem wywołania rewolucji.

Traktat handlowy rumuńsko-niemiecki.

Traktat między Rumunją a Niemcami podpisany został 27 z. m. w południe w Genewie. Ze strony niemieckiej traktat podpisał dyrektor ministerjalny Post, ze strony rumuńskiej — główny delegat delegacji rumuńskiej sekretarz stanu Popescu.

Niemcy zerwały polsko-niemiecką umowę żytnią.

Komisarz zbożowy Rzeszy Niemieckiej dr. Bade zawiadomił polską komisję zbożową w Berlinie, że rząd Rzeszy zdecydował nieprzedłużać umowy żytniej polsko-niemieckiej. Termin upływa 30 czerwca r. b.

Eksporтеры polscy byli przygotowani do zerwania umowy żytniej i opracowali specjalny projekt na podstawie którego z dn. 1 lipca uruchomione zostało biuro sprzedaży zboża w Gdańsku. Zadaniem tego biura będzie eksport żyta polskiego na rynki zagraniczne, które dotychczas obsługiwano żytom polskim.

Rozłam w angielskiej parlamentarnej grupie liberalnej.

12 posłów z sir Johnem Simonem na czele postanowiło wystąpić z parlamentarnej grupy liberalnej. Nie przejdą oni do partji konserwatywnej, lecz występować będą jako liberałowie niezależni.

Traktat niemiecko-sowiecki będzie odnowiony.

Uplywający z dniem 29 z. m. t. zw. traktat berliński między Rzeszą Niemiecką a Sowietami przedłużony będzie prawdopodobnie bez zmiany na okres 3 lat. Według informacji „Tagu”, rząd sowiecki udzielił rządowi Rzeszy szczegółowych wiadomości o rokowaniach francusko-sowieckich w Paryżu. Rząd sowiecki zapewnić miał przytem, że rokowania paryskie nie wpłyną na obecną pozycję Niemiec na Wschodzie.

Druga „piatiletka” w rolnictwie Z. S. R. R.

Profesor leningradzkiej akademji włościańsko-rolniczej Wolf, będący zarazem członkiem głównego komitetu w komisarjacie rolnictwa wygłosił w tydzień dniach mowę o drugiej „Piatiletce”, która rozpoczęta zostanie natychmiast po ukończeniu obecnego planu pięcioletniego. Prof. Wolf powiedział, że komisariat rolnictwa powołał 50 wybitnych fachowców i agronomów dla opracowania rolniczo-gospodarczego planu, mającego stanowić nową „piatiletkę”, która ma rozpocząć się 1 stycznia 1933 r. Projekt ma zostać zatwierdzony przez zjazd partji komunistycznej, który odbędzie się pod koniec b. r.

Zdaniem prof. Wolfa dotychczasowa piatiletka doprowadziła w większej mierze do socjalizacji i mechanizacji życia gospodarczego na wsi, spełniając tem samem w zupełności pokładane w niej nadzieje. Stacje traktorowe obrabiają 20 proc. roli uprawnej. W przyszłości rozszerzona ma być działalność tych stacji i to w tempie przyspieszonym tak, że należy się spodziewać, że pod koniec roku wszelka rola uprawna objęta zostanie planem mechanicznej obróbki. Nowa piatiletka ma doprowadzić do elektryfikacji wsi, wybudowania rolniczo-gospodarczych przedsiębiorstw i organizacji produkcji chemicznej.

Prof. Wolf przypuszcza, że do 1933 roku wybudowane zostaną elektrownie, które dostarczą tyle energii ile trzeba będzie do zmechanizowania gospodarki rolnej. Przedsiębiorstwa rolniczo-gospodarcze zajmować będą się wyrobem konserw dla potrzeb krajowych i na wywóz. Rzeczoznawcy obecnie zastanawiają się, do których państw należałoby skierować wywóz. Preparaty mają przyczynić się do podniesienia urodzaju i zasilenia hodowli bydła.

Krach Banku Smólskiego.

Northwestern Trust Saving Bank Chicago, dawnej Bank Smólskiego, największy Bank polski w Ameryce dobrowolnie zamknął swe kasy. Bank ten był ściśle związany z bankiem Formann State National Bank, który 8 czerwca został nagle zlikwidowany, bez uprzedzenia wyżej wymienionego banku i przyjęty przez First National Bank, który banku polskiego nie przejął. Fakt ten jak i zamknięcie 20 innych banków wywołał wielką panikę i run na bank. Celem uratowania banku, dyrekcja postanowiła bank zamknąć. Obecnie kontroler stanowy bada stan finansów banku.

Wygrucie organizacji szpiegowskiej w francuskim min. spraw zagr.

— W ministerstwie spraw zagranicznych wykryto organizację szpiegowską. Urzędnik, któremu polecone było rozszyfrowywanie depezy, został wczoraj schwytany na gorącym uczynku wręczania obcej osobie szeregu ściśle poufnych dokumentów. Aresztowano trzy osoby. W mieszkaniach ich wykryto wysoce kompromitujące dokumenty.

Rozwój „kolchozów”.

Według oficjalnych danych statystycznych, 13.499 milionów gospodarstw wiejskich zostało skomasygowanych w kolektywach stanowi to 54,7 proc. wszystkich gospodarstw wiejskich w Związku Sowieckim. Kolchozy oparte są na zasadach pracy akordowej, ściśle unormowanej przez specjalne statystyki pracy.

Zdrajca stanu — kto w Niemczech sprzedaje ziemię Polakowi.

Hitlerowcy złożyli w Landstagu pruskim interpelację w sprawie sprzedaży ziemi przy parcelacji majątku Kolesin Goltzen w Brandenburgji powiatu Cylichowa Swiebodzin Polakowi z sąsiedniego Nowego Kramnska w powiecie babinowskim na pograniczu. Interpelacja żąda m. in. wytoczenia Salomonowi z Górzowa, który przeprowadził parcelację procesu o zdradę stanu za sprzedaż ziemi Polakowi „wobec zagrożonego niemieckiego wschodu” i unicestwienia na przyszłość sprzedaży ziemi w polskie ręce.

Już są do nabycia w Administracji „Piasta” PORTRETY PREZESA WINCENTEGO WITOSA

Prezesa Stronnictwa Ludowego, trzykrotnego premiera,
Kawalera orderu Białego Orła i w. i., więźnia brzeskiego.

Format portretu 31 × 42 cm. Cena portretu wraz z przesyłką pocztową wynosi 60 groszy. — Portret Wodza Ludu znajdować się powinien w każdym domu chłopskim, w każdym Kółku rolniczym, Domu ludowym, świetlicach it. d.

Ze względu na ograniczoną ilość, prosimy nie zwlekać z zamówieniem.

Wybory na Węgrzech.

W niedzielę 28 i poniedziałek 29 czerwca odbywały się na Węgrzech wybory do parlamentu. Oficjalne czynniki starały się zniechęcić wyborców do wyborów, gdyż wiedzą, że im większa niechęć będzie wśród wyborców, tem większe mogą mieć nadzieje na zwycięstwo.

Największe nadużycia działy się przy sprawdzaniu podpisów list kandydatów. Procedura komisji wyborczych uniemożliwiła kandydaturę przeszło połowie kandydatów. Sprawa ta będzie przedmiotem nagłych interpelacji na pierwszych posiedzeniach sejmiku i nie ulega wątpliwości, że nie obejdzie się bez awantur. Władze węgierskie, które właściwie przeprowadzają wybory, dopuściły się najrozmaitszych nadużyć, zwłaszcza w tych okręgach, gdzie stronnictwo rządowe miało zagrożone pozycje. Wypadki nadużyć tam są wprost jaskrawe. Okręgi, w których panuje nastroj opozycyjny, przepełnione były żandarmeryją i policją. Ludność była terroryzowana.

Zgon b. prez. Francji Fallieres'a.

W Paryżu zmarł w tych dniach były prezydent republiki francuskiej Clemens Armand Fallieres w wieku 90 lat. Karjerę parlamentarną rozpoczął w 1876 r. jako poseł lewicy. W następnych latach był kilkakrotnie ministrem a w r. 1906 został wybrany po prezydencie Loubet prezydentem republiki francuskiej. Po upływie urzędowania w Wersalu, które to stanowisko objął po nim Poincaré, Fallieres wrócił do Gaskonii i osiadł w swoim majątku.

Sklepy prywatne w Rosji zamknięte

W związku z wprowadzeniem nowego systemu sprowizacyjnego w Sowietach — władze sowieckie w Moskwie i Leningradzie zarządziły zamknięcie około 4.000 sklepów, w których ludność miejska czyniła zakupy pierwszej potrzeby. Zamknięcie sklepów ma nastąpić na całym terenie sowieckim, gdyż władze przyszły do przekonania, że istnienie drobnych sklepów sprzyja spekulacji żywnościowej. Natomiast w każdej fabryce będą uruchomione t. zw. magazyny rozdzielcze.

Rekordowy lot.

Lotnicy Stak i Chaplin wylądowali w aerodromie w Croydon o godz. 21, min. 54, osiągając nowy rekord przez odbycie lotu z Londynu do Warszawy i z powrotem w ciągu jednego dnia.

Stracenie „uplora” z Dusseldortu.

Dnia 4. VII. rano o godzinie 6 stracono Kürtena w więzieniu Klingenberg w Kolonii.

Przy egzekucji byli obecni dusseldorfski nadprokurator, obrońca Kürtena, trybunał karny, delegat ministerstwa sprawiedliwości i kilku ludzi nauki.

Kuerten został zawiadomiony o mającej nastąpić egzekucji 3. VII. o godzinie 4 popołudniu. Potworny morderca, który jeszcze niedawno zachowywał się cynicznie w ostatnich dniach zdradzał silne zdenerwowanie i obawę przed śmiercią.

Kürten spędził ostatnią noc wspólnie z trzema księżmi, wśród których był jego spowiednik, O. Franciszkanin z Dusseldortu. Kürten był zupełnie spokojny i w ciągu nocy napisał listy do krewnych swych ofiar, donosząc, że żałuje swych czynów i prosi o przebaczenie.

Rano przed wykonaniem wyroku spowiadał się i komunikował. Na pytanie nadprokuratora, czy ma jakieś życzenie, odpowiedział spokojnie „nie”.

Egzekucji dokonał kat magdeburgski Godecke.

Zwłoki straconego Kuertena zostały oddane do dyspozycji uniwersytetu berlińskiego. Sekcji zwłok dokonają profesorzy uniwersytetu kolońskiego, oraz specjalista od badania mózgu prof. Fedor Krause.

Przepowiednia Przełożonej Córek Zbawiciela spełnia się.

Przełożona Córek Zbawiciela S. A. Eppinger (zmarła w r. 1867) w Alzacji, miała takie widzenie co do losu Kościoła:

„...Wielu duchownych oziębiło się w gorliwości o chwałę Bożą i zbawienie dusz. Ich serce przygnęło zbyt do zwodniczych dóbr świata. Bóg przez kaziń chce ich z tego oczyścić i zmienić ich usposobienie. W Rzymie popłynie krew duchowieństwa... W wielu klasztorach zanikł duch ubóstwa i prostoty. Dlatego Bóg będzie musiał zastosować środek zaradczy, który przywróci prawdziwego ducha zakonnego. Wprawdzie to bardzo bolesne widzieć klasztor zbezczeszczone, ale będzie to konieczne, aby usunąć wyniosłość i światowy zbytek, a wszystko sprowadzić do pierwotnej prostoty...”

CO SIĘ DZIEJE W ROSJI powszechnie wiadomo. Ostatnio donoszą dzienniki, że słynna katedra Zbawiciela w tem mieście ma być zburzona a na jej miejscu stanie pałac sowietów, w którym będą się odbywały kongresy rad sowieckich, kongresy komunistów i inne gromadne zjazdy oraz zebrania.

Katedra została wzniesiona na początku ubiegłego stulecia na pamiątkę pożaru Moskwy w pobliżu Kremla i ma kształt greckiego krzyża. Cztery złote kopuły zdobią jej ramiona a pośrodku wznosi się kopuła największa, również złota. Świątynia może pomieścić 7000 osób.

W ŚLADŁ ROSJI WSTĄPIŁA HISZPANJA — we Włoszech również wre walka między Mussolinim a Watykanem, nawet małe Litwa zerwała się do boju. Polecenie usunięcia z Litwy nuncjusza papieskiego, biskupa Bertoliniego, dziekana korpusu dyplomatycznego w Kownie, wywołało wielkie wścieknie wśród przedstawicieli innych państw przy rządzie litewskim.

Odwołania nuncjusza papieskiego z Kowna rząd litewski zażądał w ostrej tonie dyplomatycznej dnia 16 kwietnia do Watykanu. Na notę tę Watykan nie odpowiedział. Litwa odwołała swego posła przy Watykanie i od tej chwili stosunki między Watykanem a Litwą były wielce napięte.

Polecenie rządu litewskiego wręczył nuncjuszowi specjalny wysłannik. Przed pałacem nuncjusza w Kownie wojsko pełni straż. Policja zdjęła godła przedstawiciela Watykanu z rezydencji nuncjusza, który wyjechał samochodem do Virbalis, na granicy litewsko-niemieckiej.

Kiedy Ojciec Święty dowiedział się, że nuncjusz apostołski Bertolini, który miał wręczyć prezydentowi Smetonie podarunek od Ojca Świętego, nie został przyjęty, zarządził natychmiast, by podarunek prezydenta Litwy, przechowywany dotychczas w papieskiej bibliotece prywatnej, został zwrócony. Polecenie to zostało niezwłocznie wykonane.

Podarunek odesłano 19 czerwca do poselstwa litewskiego w Rzymie, a tego samego dnia doręczona została nota protestacyjna z powodu obraźliwego wydalenia nuncjusza apostołskiego z Litwy przez rząd litewski.

Tymczasem charge d'affaires poselstwa litewskiego przy Stolicy Apostolskiej, który 19 bm. poprosił o audjencję u kardynała sekretarza stanu Pałacu, nie został przez niego przyjęty.

Należy oczekiwać zerwania stosunków między Stolicą Apostolską a rządem litewskim.

Z ruchu organizacyjnego Stronnictwa Ludowego.

W dniu 14 czerwca odbył się w Warszawie Zjazd powiatowy z powiatu warszawskiego. Obradom przewodniczył p. Biernacki. Na Zjeździe obecny był poseł Nosek. Wybrano Zarząd pow.

W dniu 7 czerwca odbył się Zjazd powiatowy Stron. Lud. na powiat radzyński w Tuszcu, pod przewodnictwem p. Bohusza. Przez powstanie i skupioną chwilę

milczenia uczczono pamięć ś. p. Jana Dąbskiego, oras postanowiono na ręce p. prezesa Roga złożyć kondolencje. Wybrano Zarząd powiatowy.

W dniu 14 maja odbył się w Mińsku Mazowieckim Zjazd powiatowy Stron. Lud., obradom przewodniczył p. Łoboda, obecnym był pos. Nosek. Zarząd powiatowy wybrano.

W dniu 31 maja odbył się Zjazd powiatowy Stronnictwa Ludowego w Wieluniu w obecności 100 delegatów. Obradom przewodniczył p. Jędrasik. Na Zjazd przybyli pp. posłowie Fijałkowski i Langier. Wybrano Zarząd.

W dniu 28 maja odbył się Zjazd powiatowy w Ostrzeszowie w obecności 250 uczestników. Zainteresowanie się sprawami politycznymi było bardzo duże. Na Zjazd przybyli pp. pos. Jędrzejak i Poprawa. Wybrano tymczasowy Zarząd powiatowy.

W dniu 2 czerwca odbył się Zjazd Stron. Lud. w Gnieźnie w obecności 150 uczestników. Referat polityczny wygłosił pos. Mikołajczyk. Wybrano Zarząd powiatowy.

Opiekuńcze oko władz nad kołami młodzieży wiejskiej.

W Jażwinach, powiat Pilzno, zostało w dniu 24 czerwca 1930 r. założone i przez Województwo zatwierdzone Koło Młodzieży Wiejskiej. Nie na ręce to było miejscowym sanatorom, którzy za wszelką cenę postanowili Koło rozbić. Kołowcy jednak unikali wszystkiego, co by mogło władzom dać podstawę do rozwiązania Koła i w ramach swojego statutu pracowali jak mogli, urządzając przedstawienia, odczyty itp. ku ogólnemu zadowoleniu.

Aliści z początkiem maja br. zjawia się w Kole niejaki p. Bursztyn, zastępca starosty pilzneńskiego, przeprowadza kontrolę wszelkich aktów Koła i przy tej sposobności rozrzuca książki kasowe i odjeżdża z groźbą rozwiązania Koła. I rzeczywiście, bo oto około 10 czerwca br. Koło otrzymuje pismo ze Starostwa z datą 8 czerwca z zawiadomieniem, że „Województwo decyzją z dnia 5 czerwca br. rozwiązało to Koło, ponieważ nie stosuje się ono do postanowień obowiązującego statutu a w szczególności 1) nie prowadzi księgi protokołów, 2) nie zwołuje corocznego Walnego Zgromadzenia, 3) nie dokonuje corocznie wyboru nowego zarządu, komisji rewizyjnej itp., uniemożliwiając władzom nadzorczym kontroli jego działalności”.

Co za rozczulająca troskliwość o żywotność i rozwój Kół Związku młodzieży wiejskiej.

Koło w Jażwinach powstało dopiero 24 czerwca 1930 r., miało zatem czas na doroczne walne zgromadzenie, doroczny wybór władz — rok bowiem kończył się 24 czerwca 1931.

Albo ta księga protokołów. Jak można pracować i nie zwoływać posiedzeń i nie zapisywać do księgi protokołów każdego kichnięcia i powiedzenia?

Zapisywać jak najwięcej papieru, wzrosnąć przemysł papierniczy no i Polska się wzbogaci, a władze nadzorcze będą mieć wdzięczne pole do kontroli. — Góra! biurokracja. Kołowiec.

Jak Nienadówka wyszła na sanacji.

Nienadówka powiat Kolbuszowa. Od czasu wyborów, bardzo dużo poprawiło się w naszej Nienadówce na rzecz zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Dziś jedynka z wójtem Chorzępą i kierownikiem szkoły na czele mogłaby liczyć na głosy żydowskie i może znalazłoby się paru lizuniów, cały zaś ogół poszedłby, jak to było w roku 1922, na listę Stronnictwa Ludowego. Protest przeciw Brześciowi wysłano z naszej gminy do redakcji „Piasta”. Takiej biedy, jaką cierpią obecnie u nas ludzie nie pamiętają nawet najstarsi, zadłużenie ludności coraz większe, ogólne narzekania na ciężkie czasy słychoć dokoła. Dobrodziejów z „Jedynki” nie widać, bo im się powodzi dobrze, — na chłopów przyszły za czasów sanacji bardzo chude lata. Za pudełko zapalek płaci się cenę dwóch jaj, czego nie było nawet w czasie wojny, coraz nowe ciężary daje się na wieś, a wieś nie może udźwignąć starych ciężarów. Obecnie musimy płacić za mieszkania dla dwóch narzeczonych, a w Nienadówce Górnej jest próżne ładne mieszkanie szkolne. Szkołę tę jedynkarze nam zamknęli dzieci przeznaczili do innej szkoły, a my musimy płacić niepotrzebnie za pomieszczenie klasy naukowej i dodatku mieszkaniowego.

Taką mamy zapłatę, że słuchaliśmy lizunia Chorzępy i innych naganaczy, których cała wieś darzy pogardą. Mamy w gminie Kasę Stefczyka, która nie może zaspokoić zapotrzebowania ludności, jest mleczarnia, którą Nienadówka prowadzi razem z Trzebosią i mleczarnia ta ma długi, jest sklepik Kółka

rolniczego, który już po raz drugi ma wielkie deficyty. Kapitałów do gminy potrzeba, a niema tych dobrodziejów, którzy obiecywali raj przed wyborami, zabrali głosy i rzedzą sobie w Warszawie, nie myśląc o załagodzeniu tej biedy, która nas gniecie. „Piasta” czytamy, jest go mało, ale czytamy go gromadnie, organizujemy się po cichu; z każdym dniem jest nas coraz więcej.

Wzywamy, oszukani mieszkańcy Nienadówki: cały ogół chłopski do wyteżonej pracy nad organizacją chłopów w Stronnictwie Ludowym, bo tylko to Stronnictwo i jego kierownik prezes Witos dają gwarancję, że chłopom może się poprawić tylko wtedy, gdy zniknie z powierzchni ziemi sanacja, a decydując o losie państwa będą szerokie masy ludowe.

Za młodych ludowców z Nienadówki P. Z.

Brat posła, czy tylko imiennik?

Kolbuszowa. W urzędzie Pośrednictwa Pracy w Tarnobrzegu zajęty był Dobrzański, jak powszechnie u nas mówią brat bebekowskiego posła. Ten p. Dobrzański gorliwy zwolennik sanacji i agitator wyborczy jedyński, siedzi obecnie w więzieniu w Nisku. Krąży wersja, że do aresztu dostał się za łapówki, które brał za wysyłanie najbiedniejszych ludzi na robotę zagranicę. Łapówki te dochodziły nawet do kwot wyższych. Różni miejscowi jedynkarze interesowanych powiatów, którzy pomogli p. Dobrzańskiemu w tem procederze, usilnie starają się zatuzszować tę sprawę.

Wszyscy pokrzywdzeni, których p. Dobrzański naciągał, winni o tem donieść prokuratorowi. B.

Rozmaitości.

Gruźlica a zawód

Gruźlica, jak wiadomo, należy do t.zw. chorób społecznych. Na ogół znany tylko gruźlicę płuc, a nie chniona. Na ogół znany tylko gruźlicę płuc, a nie zdajemy sobie sprawy, pod jak licznymi postaciami gruźlica przebiega. Poza tem gruźlica atakuje pewne zawody, przedewszystkiem najczęściej występuje u ludzi, którzy z chorymi się stykają, a zatem u pielęgniarek i w zakonnicy, u dozorujących chorych, u medyków i u lekarzy. Doktor Letourle z Paryża stwierdził, że większość szarytek umiera na gruźlicę. Na gruźlicę umiera 75 procent praczek, piorących bieliznę chorych na gruźlicę. Gruźlica pozatem atakuje ludzi, których płuca są narażone na uszkodzenia, naprzykład kamieniarzy, szlifiery, ślusarzy, tokarzy, piekarzy, młynarzy, drukarzy i cukierników. Często także chorują na gruźlicę robotnicy, obrabiający masę perłową. Na 400.000 pracowników piekarskich we Francji, wykazano gruźlicę u 28.000. Na gruźlicę wreszcie zapadają chorzy, pracujący w warunkach bardzo ciężkich, jak dorożkarze, policjanci. Podobnie, jak gruźlica pewne zawody atakuje, tak znowu innych unika. I tak znana jest rzeczą, że gruźlica unika robotników, pracujących w kopalniach wapna i gipsu.

KRONIKA

Lipiec

Dni	Kalendarz rzymsko-katolicki	Słońce	
		Wschód godz. min.	Zachód godz. min.
12 M.	Jana Gwalberta	8 54	8 16
13 P.	Małgorzaty	9 56	8 15
14 W.	Bonawentury	3 56	8 14
15 S.	Rozesłanie Apost.	3 57	8 13
16 C.	N. M. P. Szkap.	3 59	8 12
17 P.	Aleksego W.	4 0	8 11
18 S.	Szymona	4 1	8 10
19 M.	Wincentego à Paulo	4 2	8 9

AUTOMATY INFORMACYJNE. NOWOŚĆ PRASKICH ULIC.

W najbliższych dniach w głównych ulicach w Pradze umieszczone będą t. zw. automaty informacyjne. Jest to wynalazek inżyniera czeskiego, którym interesuje się również zagranicą, a zwłaszcza Niemcy. Pierwszy aparat zamieszczony został na największym placu praskim — Plac św. Wacława — i wzbudził wielkie zainteresowanie. Aparat posiada około 100 guzików wyciskowych. Naciśnięty na którykolwiek z nich, automat bezpłatnie wyda spis adresów odpowiedniej gałęzi przemysłu, handlu i t. p.

Pod każdym guzikiem znajduje się napis informujący, jakie informacje automat wyda po naciśnięciu.

KONIA I URZĘDNIK PAŃSTWOWY. Na utrzymanie konia w roku 1926 państwo przeznaczało 614 zł. w preliminarzu budżetowym na rok 1930-31 kwota odpowiednia wynosi 1030 zł. czyli wzrosła o 72 procent. Na rok 1931-32 kwota na utrzymanie konia niezmieniona, urzędnikom obcięto 15 pro-

cent i dodatki, stąd pisma urzędnicze zazdroszczą losu koniom.

B. SEN. UKRAINEC KOZICKI SKAZANY NA 1 ROK WIĘZIENIA. Dnia 26 czerwca ukńczona została rozprawa przeciwko b. senatorowi Sergju-szowi Kozickiemu, oskarżonemu z art. 129.

Sąd skazał Kozickiego na 1 rok ciężkiego więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego. Kozicki został narazie wypuszczony na wolność za kaucją 300 złotych.

P. BURDA ODZNACZONY „KRZYŻEM NIEPODLEGŁOŚCI”. W związku z odznaczeniem posła B. p. Burdy „krzyżem niepodległości” przytoczamy poniżej odpis z pisma wojskowego „Szaniec”, gdzie w artykule pt. „Walki polsko-ruskie 1918 do 1919” pisanym przez pułk. Modelskiego jest o nim następująca wzmianka, która pozwoli nam należycie ocenić jego zasługi, położone około walk o niepodległość. Wzmianka ta brzmi: „Pod wpływem wiadomości o rządzie lubelskim, chorąży legionowy Burda rozpoczął agitację za utworzeniem komunistycznych rad robotniczo-żołnierskich, mająca w skutkach to, że oddziały piechoty z rozkazu zmieniły dawne legjonowe odznaki wojskowe i polskie kokardy na kokardy czerwoną międzyrodówki. Nieopatrzony ten krok, grożący dużymi komplikacjami, został jednak bez większej szkody dla Państwa zlikwidowany dzięki księdzu Panasiowi, jego niezwyklej energii i wpływom, któremi się cieszył zawsze wśród szerokich mas ludności i żołnierzy”. Odnosi się powyższy wyjątek do akcji posła Burdy na terenie Przemysła w listopadzie 1918 r.

OBNIŻENIE DJET POSELSKICH I SENATORSKICH. Rozporządzenie Rady Ministrów o skasowaniu dodatku stołecznego do uposażeń funkcjonariuszów państwowych dotyczy także djet posłów na Sejm i senatorów.

Według dokonanych już obliczeń miesięczna oszczędność, uzyskana dzięki obniżeniu djet posłów i senatorów wyniesie około 100.000 zł., a w ten sposób skarb państwa zaoszczędzi na samych tylko djetach poselskich i senatorskich do końca roku budżetowego około 1.000.000 złotych. Zmniejszenie djet pos. wynosi około 400 zł. miesięcznie.

ZGON NAJGRUBSZEGO MĘCZYZNY NA ŚWIECIE. W Duisburgu zmarł najgrubszy mężczyzna na świecie: 47-letni Robert Roggendorf, którego waga wynosiła 260 kilogramów. Zawodem Roggendorfa było wyłącznie — być grubym i pokazywać się za pieniądze ciekawej ujrzenia jego fenomenalnej figury publiczności.

NAGRODA PILNOŚCI. Wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie Neuman, ten sam, co odrzucił protest więźniów brzeskich przeciwko zamknięciu ich w twierdzy wojskowej, mianowany został prezesem Sądu Okręgowego w Radomiu. Stanowiska jednak faktycznie nie objął i od kilku miesięcy piastuje stanowisko pisarza hipotecznego w Łucku. Stanowisko to należy do „najcieplejszych” przynosi — skromnie licząc — spore tysiące miesięcznie.

KAZANIE POD CENZURĄ? Kurja biskupia w Alceira (Walencja) otrzymała zawiadomienie, że rada miejska na posiedzeniu w dniu 3 h. m. postanowiła, iż w przyszłości wszelkie kazania winny być przedkładane urzędowi cenzury prewencyjnej i to dość wcześniej, by rząd mógł wydelegować na nabożeństwo swego przedstawiciela.

LIKWIDACJA SĄDU OKR. W SANOKU I SĄDU GRODZKIEGO W NIŻANKOWICACH W najbliższym czasie nastąpić ma likwidacja Sądu okr. w Sanoku i przydzielenie agend tegoż sądu — sądowi okręgowemu w Przemysłu, oraz likwidacja sądu grodzkiego w Niżankowicach i przydzielenie agend tegoż sądu — sądowi grodzkiemu w Przemysłu. Również Dobromil i powiat mają być przyłączone do starostwa w Przemysłu, przy równoczesnej likwidacji starostwa w Dobromilu. W innych okręgach sądowych ma być zwiniętych szereg sądów grodzkich np. Żabno, Ciężkowice, Radomyśl, Wojnicz i t. p.

ZDZICZENIE! Onegdajszej nocy nieznanymi sprawcy, rekrutujący się prawdopodobnie z kół komunistycznych, dopuścili się profanacji krzyża przydrożnego w Bogucicach przez ubranie figury Chrystusa w melonik i okulary. Poniżej przybito kartkę z napisem: „Czy nie widzisz Jezu, co się dzieje? A jak nie widzisz, to ci sprawimy fernikutker (lornetkę)”.

NA DRODZE Z BABIC DO CHRZANOWA miała miejsce katastrofa motocyklowa. Motocykl uderzył o belki, leżące na szosie a przeznaczone do naprawy drogi. Zostali ranni Ks. Frączek, sanacyjny poseł z Chrzanowa Gdula i niejaki Mąsior.

ZGROMADZENIE OBOZU WIELKIEJ POLSKI, które odbyło się w Bydgoszczy, zostało rozwiązane przez policję za ton przemówień.

ZJAZD MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ W SIERADZU. Walny Zjazd Kół Młodzieży Wiejskiej w dniu 31-go maja w Sieradzu uchwalili następujący wniosek gratulacyjny:

Drugi Walny Zjazd Delegatów Kół Młodzieży Wiejskiej powiatu Sieradzkiego z radością wita fakt połączenia się Stronnictw ludowych w jedno wielkie Stronnictwo, i życzy temuż jak najlepszemu rozwojowi i pracy dla dobra chłopów i państwa.

STRASZNA KATASTROFA SAMOCHODOWA wydarzyła się między Beskiem a Zarszynem. Samochód będący w pełnym biegu, wywrócił się. Zabity został Bernard Tigerman, syn dyrektora rafinerji. Poza tem trzech ludzi zostało ciężko rannych.

WE LWOWIE ODEBRAŁ SOBIE ŻYCIE wystrzałem z rewolweru dr. Piskorz. Dojadło mu życia w tych warunkach.

DO BURZLIWYCH ZAJŚĆ doszło w Łodzi, na tle wypłat zredukowanym robotnikom Manufaktury Widzewskiej. Zgromadzony przed fabryką tłum zaczął wiecować. Silne oddziały policji, przy użyciu broni, rozpędziły demonstrantów. Kilka osób zostało rannych.

W MYSŁOWICACH, w Kasie skarbowej, wykryto nadużycia przekraczające kwotę 12.000 zł. Aresztowano kasjera Siwka.

W MINISTERSTWACH w Warszawie zredukowano około 60% samochodów. A gdyby tak nasi dygnitarze więcej oszczędzali benzyny po roku 1926 — to świat nie zawaliłby się, a Polska nie przeżywałaby tego kryzysu, co obecnie. Nalało się do uszu.

W GNIEWIE zamordowali bandyci nożami i siekierami Józefa Szredera. Sprawców nie wykryto.

NA DWORCU KOLEJOWYM w Wilnie nieschwytni sprawcy podrzucili bombę. Wypadku nie było. Za sprawcami śledzi policja.

LADNY KOMENDANT STRZELCA. Edward Skonieczny w Książkach na Pomorzu był sobie komendantem Strzelca, występował na paradach strzeleckich w dzień a w nocy z dobraną szajką okradał pociągi na linii Toruń—Jabłonowo. Całemi skrzyniami „rekwirował” jedwabie, maszyny i t. d. Skarb Państwa poniósł wiele milionów straty na tych rabunkach.

W ŻYRARDOWIE pod Warszawą, posiadającym swoje słynne zakłady przemysłowe, praca stanęła zupełnie. Na 27 tysięcy mieszkańców, 20 tysięcy pozostaje bez pracy i środków do życia. Połowa dzieci, jak wykazała statystyka lekarska, choruje na gruźlicę. Biedne dzieci i biedny Żyrardów — w czasach „radosnej twórczości” sanacyjnej.

W GRUDZIADZU aresztowano działacza socjalistycznego Kazimierza Rusinka, za wygłoszenie mowy na zebraniu robotniczym.

WSKUTEK OBNIŻKI PŁAC, domy towarowe w Warszawie otrzymały wiele listów ze sfer urzędniczych, którzy żądają zmian dotychczasowych warunków spłacania rat za zakupione towary.

BURZLIWE OBRADY POCZTOWCÓW W WARSZAWIE. Ogólnie związkowy wiec pracowników i urzędników poczty i telefonów w Warszawie miał bardzo burzliwy przebieg. Pod adresem prezesa Związku posła z Be-Be, Stangreciaka padły ras wraz okrzyki: „Przywrócić wszystkie dodatki”, „żadnych obietnic!”. Uchwalone rezolucje żądają przywrócenia dodatków — a w razie nie uwzględnienia tego, ogłoszenia powszechnego strajku.

DO KASY KOLEJOWEJ W STRÓŻACH włamali się złodzieje, zrabowali gotówkę i większą ilość listów wartościowych.

DEFICYT MAGISTRATU WARSZAWSKIEGO za rok ubiegły, wyniósł przeszło 6 milionów zł. Nawet jak na Warszawę, jest to rekord.

UWAŻAJCIE NA DZIECI! W Kluszkowicach (Nowotarskie) szofer Jakób Katz najechał na pięcioletnią dziewczynkę Marię Zwydak. Biedne dziecko poniosło śmierć na miejscu.

NA BRUK! Około 800 urzędników straciło pracę z dniem 1 lipca w ciężkim przemyśle górnośląskim. Na dzień 30 września otrzymało wypowiedzenie około 100 urzędników.

WIELKA KRADZIEŻ W KASIE KOLEJOWEJ WE LWOWIE. Z kasy kolejowej we Lwowie skradziono 90.000 zł. Ponieważ śladów włamania nie stwierdzono, zachodzi przypuszczenie, że pieniądze skradziono po otwarciu kasy podrobionemi kluczami.

LIKWIDACJA „RADOSNEJ TWÓRCZOŚCI”. W Warszawie został zniesiony urząd budowy gmachów państwowych, utworzony w roku 1928.

SAMOBÓJSTWO UCZNIA. W seminarjum naucz. w Leśnej pow. Konstantynów, odebrał sobie życie wystrzałem z karabinu uczeń III kursu Wacław Gujarski, z powodu złego świadectwa. W Krakowie mieliśmy dwa wypadki samobójcze. Strach co się teraz dzieje na świecie.

GLÓD MIESZKANIOWY zwłaszcza po większych miastach jest tak wielki w Polsce, że, by go usunąć, trzeba wydać na budowę mieszkań rocznie 520 milionów zł., budując co rok 42.760 nowych domów przez 20 lat.

SĄDNY DZIEŃ W URZĘDACH W WARSZAWIE. Z dniem 1-go lipca we wszystkich urzędach i przedsiębiorstwach państwowych otrzymało wypowiedzenie szereg urzędników kontraktowych, jak również kobiet, których mężowie pracują na posadach państwowych. Ogólna liczba zredukowanych sięga kilkunastu tysięcy urzędników.

OGRANICZENIE ILOŚCI POCIĄGÓW nastąpi na szeregu liniach z dniem 15-go lipca. Rząd spodziewa się zaoszczędzić na tej akcji około 20 milionów złotych.

Ciekawe sposoby witania się.

U murzynów afrykańskich plemienia Wakinga istnieje taki zwyczaj, że na powitanie stary nawet ojciec caluje syna w rękę. U plemienia Wassangu zwyczaj powitania jest następujący:

Krajowcy stają naprzeciw siebie, miny mają obojętne, rozglądają się w prawo i w lewo i tylko wydają z siebie w coraz wyższych tonach głoskę: e—e—e—e. Pomieważ powitanie takie odbywa się tylko dwóch ludzi, więc gdy gość przyjdzie do rodziny liczącej naprzykład dziesięć osób, ceremonia taka trwa co najmniej 20 do 30 minut. Murzyni z plemienia Wasafna witają się znowuż w ten sposób, że kłękają naprzeciw siebie na jedno kolano i klaszczą przytem w ręce.

Humor.

WIWAT MADERA.

— Napije się pan ze mną koniaku?
— Kiedy ja pana wcale nie znam!
— Nie szkodzi. Funduję każdemu, kogo spotkam. Mam forsy, jak lodu.
— W tych czasach? Skąd?
— Byłem współwydawcą owych pięciu milionów pocztówek, wysłanych na Madere.

STARA BANKA.

Ze w swej ciasnej skromie niewygodnie siedział, Biadał urzędnik nad zółwim, ten mu odpowiedział:
— Prawda, miejsca mam mało i ciasno tu setnie, Ale nikt mi 15-tu ani 20-tu proc. nie obetnie!..

W WOJSKOWYM SZPITALU.

W wojskowym szpitalu naczelny lekarz przecho-
dząc przez dziedziniec, spostrzegł żołnierza spaceru-
jącego z pielęgnianką pod rękę.
— Szerogowiec Molenda! Z siostrą nie spaceru-
wac, tylko w łóżku leżeć!

ZNAK CZASU.

— Cóż tam, Icku, na jarmarku?
— Śliczny jarmark! panowie byli.. chłopci byli..
nasze żydki też byli.. tylko..

— Tylko co?
— Pieniądze to wcale na tym jarmarku nie
byli..

PRZYPOMNIENIE.

— Znow widziałam we śnie mego nieboszczyka
meża.
— Gdybyś go pani jeszcze raz zobaczyła, to
proszę mu przypomnieć, że został mi winien sto
złotych.

TO CO INNEGO.

— Hej, mój panie! Tu nie wolno się kąpać!
— Ależ ja się nie kąpię! Ja tonę!..
— A, to co innego! To może pan robić!..

Odpowiedzi Redakcji.

P. Fr. Wojtas w Przemyslanach: Słusznie uważa Pan za wielką niewłaściwość, że przy wprowadzeniu zwierząt domowych w dnie jarmarczne na targowice, pobiera się od właścicieli przymusowo oprócz opłaty targowej, dopłatę na różne cele, które uiszczają z obawy niepotwierdzenia im paszportu przez komisję targową, względnie weterynarza. Jest to oczywiście bezprawie. Słusznie również są uwagi na nadmiar składek na różne potrzebne i niepotrzebne cele, ale z czegoż żyły „ptaki niebieskie”? — WP. Bol. Zawisłak w Gręboszowie: Jeśli są jeszcze tacy głupcy, co idą za Bojka, szkoda się nimi zajmować w „Piaście”, ogół wie co o „tym weteranie ruchu ludowego” sądzić — lud się zjednoczył, a Bojko został z Radziwillem, Wiślickim i innymi Kanarkami. — WP. A. K. z Zalpia: Mówi przysłowie „o umarłych nie mówi się wcale, albo dobrze”, o „Przyjacielu Ludu” i jego redaktorze dobrze mówić nie możemy, że w myśl powyższego przysłowia mówić nie wypada. Ze Stapiński skończył się jako polityk, a „Przyjaciel Ludu” dogorywa, coż się dziwić? Łaska pańska na pstrym koniu jeździ. Postawił na sanacyjnego konia, który okazał się złym wysięgowcem, przegrał i już się nieodegra. Tak „Przyjaciel” jakoteż „Lud katolicki” zmniejszając objętość, robiąc bokami, głoszą, że „Piast” podupada. Nim tłusty schudnie, chudego djabli dawno wezmą. „Piast” wprowadził nie jest tłusty, ale u nich gruźlica w ostatnim stadium. — WP. Adam Guewa, Bobowa: „Dlaczego suta jeżdżą do Krynicz przez miasta z niedozwoloną szybkością? — Bo chcą kryzys gospodarczy przełamać”. Tak tłumaczą sobie ludzie niedozwoloną byżość, widząc, że władze nie pociągają do odpowiedzialności szoferów. — WP. Maciej Rosiek w Łąckiej Górnej: Uwagi o należy-

tościach świadków za stawiennictwo w sądzie zupełnie słuszne, tak być powinno. jak Pan proponuje, niestety większość sejmowa z Be Be złożona, takiej ustawy nie uchwali. Taki brak pieniędzy, że świadkom i znawcom zalegają całymi miesiącami należności przyznane przez sądy. W sprawach cywilnych sędzia zawsze może przyznać koszt za stawiennictwo świadkowi, za drogę, strawnę, utratę zarobku. Mąż odpowiada za długi żony, za ciążnięte na wyżywienie i utrzymanie domu, natomiast wniosek Pana, żeby tych co kredytują, a wzbraniają się płacić — choć mogą — karać 30-dniowym aresztem, idzie za daleko — tak było w zamierzchłej starożytności — my zaś żyjemy w XX. wieku. — WP. Alojzy Hoffman: Korespondencja w druku. Mamy tyle zaległych artykułów, że „Piast” musiałby wychodzić w poczwórnej objętości, by wszystkie na czas zamieścić. Żadnego artykułu nie rzucamy do kosza, lecz albo przeznaczamy do druku, albo odpisujemy w odpowiedziach, że drukowany nie będzie — prosimy zatem o cierpliwość. — WP. Franciszek Latocha w Rogoźniku: Bardzo słusznie, sanacja musi otrzymać zapłatę za Brześć, wybory i kilkuletnią „radość życia”, która taki straszny kryzys spowodowała na państwo. — Piastowiec z Łazów: Jeśli prawdą jest, że ks. proboszcz w Borzęcinie niszczy, względnie poleca niszczyć wywieszki (reklamy) „Piasta”, prosimy podać nazwiska świadków, zrobimy doniesienie do Sądu z powodu złośliwego niszczenia cudzej własności, która jak dzieci w szkole ksiądz uczy, „jest święta — tknąć się jej nie godzi”. — Chłop ze Sarczyna: Jeśli fakta w korespondencji podane są prawdziwe, zrobić doniesienie do Sądu, powołać świadków, niech Sąd zajmie się owymi nadużyciami Szewczyka. Do ogłaszania w „Piaście” nie nadają się, dopiero po zbadaniu przez Sąd i ukaraniu winnych. — WP. Wojciech Breuwich w Krośnie: Prenumerata pisma skończyła się, dlatego wstrzymano wysyłkę „Piasta” — wiersz będzie drukowany. — WP. Andrzej Babiarsz w Złotkowicach: Nie pan jeden cierpi i traci pieniądze wskutek fałszywych doniesień — skargi robić ni radzimy — dobrze przynajmniej, że Pan zwolniony, inni dostają ostre kary, które dopiero wyższe sądy znoszą. Korespondencja będzie drukowana. — WP. Franciszek Dadej: Od młyna, który się posiada do swego użytku, karty przemysłowej się nie wykupuje. Rekurs wniesiony do Izby Skarbowej powinien być uwzględniony. Dzieci i żona nie odpowiadają swoim majątkiem za zaległy podatek Pana, nie powinni więc go płacić, gdy Pan nie posiada majątku. — WP. Wawrzyniec Ferek w Spytkowicach: Córki, dla których został ustanowiony spłat od brata w markach, mogą żądać sądownie zwalozowania tej waluty, lub żądać kwoty odpowiedniej do wartości majątku zapisanego. By córki nie były pokrzywdzone, powinny wnieść skargę jeszcze za życia Pana, co oczywiście przez adwokata uczynić należy. — WP. Stanisławowi Mika w Woli Rogowskiej: Owszem można pójść do Pana Prezesa Sądu Okręgowego. Przy służy jeszcze prawo skarżyć sędziego o odszkodowanie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, o ile interwencja u p. Prezesa nie pomoże.

Do sprzedania: Gmina Dydnia, powiat Brzozów, dobrze zagospodarowana realność szesnaście morgów roli, budynki solidne, inwentarz żywy i martwy. Cena dolarów 4.000.— Dogodne warunki spłaty. Zgłoszenia adwokat Dr. Grzesik — Lwów ul. Bourlarda L. 2. 804

Zakopane.

Droga do Białego willa „Maryska” Marji Zającowej, poleca słoneczne pokoje z balkonami, elektryczność, ciepła-zimna woda, łazienka, ogród kwiatowy, kuchnia wykwintna, ceny wyjątkowo niższe, telefon Nr. 597 805

Koszykarnia

w Nowej wsi, p. Kęty, przyjmie 2 zdolnych biegłych koszykarzy 1 ucznia.

BLEDNICE

BRAK KRWI USUWA
Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE

z orłem na maładze hiszpańskiej
reguluje słabość kobiece, dodaje sily podnieca apetyt, przywraca krwi, poleźniecom zadziwiająco szybko przywraca sily, a specjalnie polecane przez lekarzy w chorobach płucnych, po przebytych ciężkich chorobach, przy osłabieniu ogólnem, oberwaniu, braku ochoty do życia, nudnościach, zawrotach głowy, wyczerpaniu fizykiem i umysłowym. Do nabycia w aptekach i drogeriach gdzie nie ma zamawiać wprost z fabryki we własnym interesie, by ustrzec się przed podróbkami. — żądać wvrażnie

Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE
z Orłem.

Ceny z opłaconą pocztą opakowaniem są następujące:
2 fl. mniejsze zł. 6 | 5 fl. mniejszych zł. 13—
1 fl. podwójna zł. 5 | 5 fl. podwójnych zł. 22—

FABRYKA CHEMICZNA Mr KRZYSZTOFOR-
SKI, Tarnów, ul. Towarowa 5.

Magazyn broni i amunicji p. f. SPÓŁKA MYŚLIWSKA
został otwarty w dn. 8-go lipca 1931
w TARNOWIE, PASAŻ TERTILA. Poleca wszelkiego rodzaju broń i amunicję po cenach konkurencyjnych. Na składzie oleje i smary samochodowe „POLMIN”. 809 (-)

Okazyjne kupno za gotówkę
200 m. czarnoziemiu i tyleż
I a s u materiałowego
po 100 — 120 dol. z parcelacji w Małopolsce środkowej. Informacji udzieli Zarząd dóbr Demenka p. Rozdół, 803 (1-3)

MIEDZYNARODOWY
INSTYTUT NAUKOWO-GRAFOLOGICZNY
przysięgłego grafologa sądowego w Tarnowie. Wawla 6. III. m. 10. skr. pocz. 62. załatwia badanie pisma:
1) przed ślubem czy się charaktery zgadzają;
2) zdolność i sumienność urzędników prywatnych i państwowych na podstawie podania o przyjęcie;
3) na podstawie terminatki lub weksla czy się przygotowuje do bankructwa;
4) czy zawiazć spółkę z X na podstawie badania charakteru pisma;
5) narada w sprawie wychowania dzieci;
6) badanie anonimów i podpisów grafologa sądowego.
W instytucji tej wynik test pewny i ma moc prawnobowiązującą a pracują ludzie ze sławniejszej naukowo-grafologicznej o wybitnej wiedzy psycho-grafologicznej.
Załączyć znaczek na odpowiedź. —

MATURYCZNE I DOKSZTAŁCAJĄCE KURSY
„WIEDZA”
Kraków, ul. Studencka 14, I. p.
przygotowujące na ustnych lekcjach zbiorowych w Krakowie, oraz w drodze korespondencji, zapomocą świeżo, przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek, programów i tematów.
przyjmują wpisy na nowy rok szkolny 1931/32 na:
1. Kurs maturalny gimnazjum wszystkich typów i seminarjum naucz.
2. Kurs średni 5-tej i 6-tej kl. gimn.
3. Kurs niższy w zakresie 4-ch klas gimn.
4. Kurs 7-miu klas szkoły powszechnej.
Uwaga! Uczniowie kursów korespondencyjnych otrzymują co miesiąc oprócz całkowitego materiału naukowego tematy a 6-ciu głównych przedmiotów do opracowania.
Na kursach „WIEDZA” wykładają najwybitniejsze sily fachowe krakowskich państw. szkół średnich.
Do dyspozycji uczniom (nie) kursów abiturw, oraz korespondencyjnych, posiadamy gabinet przyrodniczy i geograficzno-geologiczny, jak również bogatą bibliotekę.
Zadać bezpłatnych prospektów.

Prosimy o uregulowanie prenumeraty za II-gie półrocze.

CENNIK OGŁOSZEN

Strona ogłoszeń dzieli się na 4 szpalty. — Strona tekstu dzieli się na 3 szpalty.

Ogłoszenia na 1 stronie za 1 mm 1-szpaltowy	1 zł	Drobne ogłoszenia za słowo 25 groszy, najmniej	3 zł	Cała strona 4-szpaltowa po tekście	450 zł
Zwykłe ogłoszenia na stronie 4-szpaltowej za 1 wiersz mm.	30 gr	Cała strona 4-szpaltowa w tekście	800 zł	Układ tabelaryczny, cyfrowy, kolorowy i na ostatniej stronie	500% drożej.
W tekście na stronie 3-szpaltowej za 1 wiersz mm.	30 gr	Cała strona tytulowa	1000 zł		

Ogłoszenia tylko za gotówkę. — Za terminowy druk administracja nie odpowiada — Ceny powyższe obowiązują od dnia ogłoszenia — Od ogłoszeń długoterminowych i biurom ogłoszeń rabat. Wychodzi we wtorek z datą niedzieli. stosownie do umowy. — Ogłoszenia zagraniczne 100% drożej. Wychodzi we wtorek z datą niedzieli.

Wydawca: Za Ludowe Tow. Wydawnicze: Stanisław Marcinkowski, Odpow. redaktor: Jan Witaszek. Druk „Głosu Narodu”, Kraków, pod zarz. R. Ferka-

Szczyt
Najlepsza kosa
rzeczywiście doskonała.
O ile wątplisz czytaj zdanie nabywcy, który po koszeniu tak napisał:
Satkowice 18/12 1928
p. Ratarowice
pow. Sambor.
Kosy marki „SZCZYT” są sprawne, lekkie, mają wygląd, formę i tak dalej. W imieniu wszystkich klientów dziękuje szan. firmie serdecznie.
Józef Potoczny.

Żelazo do betonu, dźwigary (trawersy), cement i materiały budowlane sprzedaje Lawkowicz, Kraków, Dietłowska 115. 736 (-)

Ignacy Cypres.
Kraków, ul. Szewska L. 13 P.
wysła: Mandoliny włoskie po 25 do 28 zł — Skrzypce szkolne ze smyczkiem 22 zł. Harmonie 1. rzęd. wied. mod., 35 zł. 2 rzęd. wied. mod. 30 zł. Nikłowy „Gre Rozkopi” paten z lańcuszkiem 13 zł. Nikłowy płaski zegarek słynnej marki „Enigma” 22 zł. Klarnet 8 kłap. 33 zł. 10 kłap. 45 zł. 1 brzytwa 6 zł. 8 zł. 10 zł. Maszynki do włosów 8 50 i 10 zł. Dżamenty do szkla 9, 12 zł. Cennik ilustrowany zegarków i instrumentów muzycznych darmo i oplatnie.